

- ຄຳສັບຂີດກ້ອງແມ່ນເອົາເຂົ້າໃໝ່
- ຄຳສັບຂີດຂ້າແມ່ນຖືກຕັດອອກ
- ຄຳສັບທີ່ບໍ່ມີຂີດກ້ອງ ຫຼື ຂີດຂ້າ ແມ່ນຮັກສາໄວ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ
(ສະບັບປັບປຸງ)**

**ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ). ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນ, ການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນງານຂອງ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຫຼື ກິດຈະການໄຟຟ້າ ຂອງລັດ ແລະ ຝ່າຍເອກະຊົນ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ແລະ ແນໃສ່ນຳໃຊ້ທ່າແຮງດ້ານການຜະລິດໄຟຟ້າຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ, ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ). ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນ ພະລັງງານຊະນິດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເກີດໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ. ຄຸນລັກສະນະຂອງໄຟຟ້າທີ່ໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງໄຟຟ້າ, ກະແສໄຟຟ້າ, ແຮງດັນໄຟຟ້າ, ຄວາມຖີ່ໄຟຟ້າ ທີ່ຜະລິດມາຈາກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານນ້ຳ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ, ຖ່ານຫີນ, ພະລັງງານຈາກຊີວະມວນ, ແຫຼ່ງໄຟຟ້າຈາກຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ອາຍແກັສ, ນ້ຳມັນຜິດ ລວມທັງ ພະລັງງານນິວຄະເລຍ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ບັບປຸງ). ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **BOO (Build, Own and Operate)** ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ ຊຶ່ງຄວາມໝາຍລະອຽດໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. **BOT (Build, Operate and Transfer)** ໝາຍເຖິງ ການກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ ຊຶ່ງຄວາມໝາຍລະອຽດໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
3. **ການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການພັດທະນາ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ການສຶກສາ, ສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ແກ້ໄຂບັນຫາຕິດພັນກັບສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ດຳເນີນງານ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ.
4. **ສະຖານີຈ່າຍໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ທີ່ຕໍ່ກັບລະບົບສົ່ງໄຟຟ້າ ເພື່ອປ່ຽນ ຫຼື ຫຼຸດແຮງດັນ ລົງມາໃຫ້ເໝາະສົມກັບການແຈກຈ່າຍ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.
5. **ທຸລະກິດໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.
6. **ການສົ່ງໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນຍ້າຍພະລັງງານໄຟຟ້າຈຳນວນຫລາຍ ຈາກບ່ອນຜະລິດ ເຊັ່ນ: ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປຍັງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ແລະ ຈາກສະຖານີໄຟຟ້າໄປຍັງ ສະຖານີຈ່າຍໄຟຟ້າທຳອິດ ຊຶ່ງຄວາມໝາຍລະອຽດໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
7. **ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງແຫຼ່ງທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອຜະລິດໄຟຟ້າຈາກ ແຫຼ່ງທີ່ສາມາດທົດແທນໄດ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດທົດແທນໄດ້;
8. **ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ຊື້ໄຟຟ້າຈາກລະບົບຂອງລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ເພື່ອມາໃຊ້ພາຍໃນຄົວເຮືອນ, ໂຮງງານ, ຫ້ອງການ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນໆ.
9. **ແບບການດຳເນີນງານທີ່ດີ** ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດໃດໜຶ່ງ, ຮູບແບບ, ວິທີການປະຕິບັດອັນເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງຂະແໜງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ສາມາດຄາດຫວັງໄດ້ວ່າ ການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ການກະທຳສິ່ງນັ້ນໆ ຈະນຳໄປສູ່ ໝາກຜົນທີ່ດີໃນດ້ານທຶນທີ່ຕໍ່າ ຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ຄຽງຄູ່ກັບມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເປັນໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.
10. **ສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ** ໝາຍເຖິງ ໃນກໍລະນີຂອງຊັບສິນ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກໃດໜຶ່ງ ສະພາບຂອງຊັບສິນ ຫຼື ເຄື່ອງຈັກ ຕ້ອງເໝາະສົມກັບເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ ໝາຍວ່າ ປະຕິບັດງານ ຫຼື ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງເປັນຢ່າງດີ ແລະ ມີສະພາບຕອບສະໜອງຕາມຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານເຕັກນິກ. ສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ສຳລັບ ໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຫລື ຊັບສິນໂຄງການອາດຈະຖືກກຳນົດລະອຽດ ໃນເອກະສານສັນຍາຂອງໂຄງການນັ້ນ.
11. **ກຳລັງຕິດຕັ້ງ** ໝາຍເຖິງກຳລັງ ວັດ (Watt) ຫລື ເມກາໂວນອຳແປ (Volt Amp) ຂອງ ການຜະລິດໄຟຟ້າຈາກໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ຫລື ຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ.
12. **ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ** ໝາຍເຖິງ ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງນໍ້າ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຍົກສູງການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແບບຍືນຍົງ ໂດຍບໍ່ກະທົບຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດ ເມື່ອມີການພັດທະນາ.
13. **ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ** ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານໄຟຟ້າ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງກຳນົດ ມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍ ທີ່ໃຊ້ໃນການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ: ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ, ການດຳເນີນງານ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການໄຟຟ້າ.

14. **ໃບອະນຸຍາດ ໝາຍເຖິງ** ໃບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
15. **ຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດທາງ ດ້ານກົດໝາຍພາຍໃຕ້ໃບອະນຸຍາດ.
16. **ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ.
17. **ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ສັນຍາທີ່ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ຜູ້ຮັບຊື້ໄຟຟ້າ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຮັບຊື້ໄຟຟ້າ ຊຶ່ງມີການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າລະອຽດຕະຫຼອດອາຍຸສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ມີການກຳນົດຄຸນລັກສະນະ, ຮູບແບບ ແລະ ປະລິມານຂອງກຳລັງໄຟຟ້າ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ຈະຮັບ ແລະ ສົ່ງກັນໄວ້ລ່ວງໜ້າ ພາຍໃຕ້ສັນຍາແບບ Take-or-Pay ທີ່ໝາຍເຖິງການຕົກລົງກັນລະຫວ່າງຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າ ແລະ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າມີພັນທະຊື້ໄຟຟ້າຈາກຜູ້ຜະລິດໃນປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ ຊຶ່ງຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າມີພັນທະຕ້ອງຈ່າຍຄ່າກະແສໄຟຟ້ານັ້ນ ຖືງແມ່ນວ່າຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າຈະບໍ່ມີຄວາມສາມາດຊື້ໄຟຟ້າໃນເວລາສິ່ງມອບໄຟຟ້າກຳຕາມ ແຕ່ຜູ້ຊື້ມີສິດຝາກນ້ຳໄວ້ກັບຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ເພື່ອເອົານ້ຳນັ້ນມາຜະລິດໄຟຟ້າໃຫ້ກັບຜູ້ຮັບຊື້ໄຟຟ້າໃນອະນາຄົດ (ກໍລະນີແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າແມ່ນຜະລິດມາຈາກພະລັງງານນ້ຳ), ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ກໍມີພັນທະທີ່ຕ້ອງສົ່ງໄຟຟ້າໃນປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ຕາມສັນຍາທີ່ຕົກລົງກັນ, ຊຶ່ງຖ້າຫາກຜູ້ຜະລິດບໍ່ສາມາດສົ່ງໄຟຟ້າໄດ້ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ ແມ່ນຈະຖືກປັບໃໝຕາມສັນຍາ ແລະ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ຈະເທົ່າກັບລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຜູ້ຮັບຊື້ໄຟຟ້າຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ແຫຼ່ງຜະລິດອື່ນ.
18. **ໂຄງການບຸລິມະສິດ ໝາຍເຖິງ** ໂຄງການທີ່ນອນໃນບັນຊີໂຄງການທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ທີ່ລະບຸໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ຊຶ່ງອາດນຳໄປພັດທະນາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
19. **ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ (ການຜະລິດ) ລວມມີແຕ່** ບໍ່ຈຳກັດ ຫົວໜ່ວຍ ແລະ ສິ່ງປະກອບ ເຊັ່ນ: ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ກົນຈັກ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາ ເປັນຕົ້ນ ໂຕເຂື່ອນ, ອຸໂມງ, ປະຕູລະບາຍນ້ຳ, ລານໄກ, ສາຍສົ່ງສະເພາະຮອດຈຸດຮັບສິ່ງ ແລະ ຊັບສິນອື່ນໆ, ຕົກອາຄານ, ອຸປະກອນ, ໂຮງງານ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຊັບສິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອດຳເນີນໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
20. **ບົດແນະນຳສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມຸນ ໝາຍເຖິງ** ບົດແນະນຳທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານ ແລະ/ຫລື ອົງການອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ, ທີ່ອາດຖືກດັດແກ້ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຂະບວນການປະມຸນ ຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
21. **ຄ່າພາກຫລວງ ໝາຍເຖິງ** ຄ່ານຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຈາກ ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າໃນຮູບການ ແລະ ອັດຕາທີ່ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
22. **ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ໝາຍເຖິງ** ນິຕິບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງວິສາຫະກິດຂອງລັດ.
23. **ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ໝາຍເຖິງ** ນິຕິບຸກຄົນ ລວມທັງ ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ.

24. ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າເອກະລາດ (Independent Power Producer ຫຼື IPP) ໝາຍເຖິງ ໂຄງການໄຟຟ້າ ຫຼື ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ລົງທຶນໂດຍຝ່າຍເອກະຊົນທັງໝົດ ຫຼື ຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ ລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຫວັງຜົນກຳໄລ ທີ່ເປັນເອກະລາດຈາກລັດວິສາຫະກິດທີ່ ເປັນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ສະໜອງໄຟຟ້າຫຼັກຂອງປະເທດ, ໂຄງການເອງສາມາດນຳໃຊ້ກະແສລາຍ ຮັບໃນອະນາຄົດຂອງໂຄງການທີ່ຖືກຮັບປະກັນ ໂດຍ ສັນຍາທີ່ພົວພັນກັບການພັດທະນາ ໂຄງການ ເຊັ່ນ: ສັນຍາສຳປະທານ, ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາປະກັນໄພ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ.
25. ແຜນການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ໝາຍເຖິງ ແຜນການທີ່ເລັ່ງໃສ່ການ ພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບແຜນການພັດທະນາຂະແໜງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ). ກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ໂດຍ ແມ່ນ ລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ. ລັດ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້ານຳໃຊ້ ແຫຼ່ງພະລັງງານ ໄຟຟ້າ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃສ່ ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ຈະປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃຫ້ທຸກຝ່າຍທີ່ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການນີ້ ຢ່າງສະເໝີພາບ.

ລັດ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ວິທີການທີ່ທັນສະໄໝ, ລວມທັງການແຂ່ງຂັນ ຖ້າເຫັນວ່າ ເໝາະສົມ. ລັດ ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ ແລະ ຈະສ້າງ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເອົາໃຈໃສ່ດັ່ງກ່າວ.

ລັດ ຈະຮັບປະກັນຈະເຮັດໃຫ້ການສະໜອງໄຟຟ້າ ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຍົກລະດັບຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາ ໄຟຟ້າໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ ຂາຍອອກ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການ ປະຕິບັດກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ

ການດຳເນີນ ກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຕາມຫລັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ;
2. ການວາງແຜນການທີ່ມີປະສິດຕິຜົນຕໍ່ການພັດທະນາຂະແໜງພະລັງງານ;
3. ການສະໜອງໄຟຟ້າຢ່າງມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ລາຄາທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ;
4. ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຍືນຍົງດ້ານພະລັງງານ ຈາກການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີ ເຊັ່ນ: ນ້ຳ ແລະ ຖ່ານຫີນຢ່າງມີການວາງແຜນ;
5. ການເປີດໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນໃນການດຳເນີນກິດຈະການໄຟຟ້າ ຖ້າມີກໍລະນີເໝາະສົມ;

6. ການຍົກລະດັບການປະກອບສ່ວນຂອງພະລັງງານທາງເລືອກ ເຂົ້າໃນຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການຜະລິດໄຟຟ້າ;
7. ການສົ່ງເສີມ ປະສິດທິພາບຂອງພະລັງງານ ທັງໃນເບື້ອງອຸປະສິງ ແລະ ອຸປະທານ ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ແຫ່ງພະລັງງານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
8. ຄວາມມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍນໍາໃຊ້ຫຼັກການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ;
9. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ຊຸມຊົນ, ປ່າໄມ້, ແຫຼ່ງນໍ້າ ແລະ ອື່ນໆ;
10. ຄວາມປອດໄພໃນການຜະລິດ, ການສົ່ງ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ ລວມທັງ ການນໍາໃຊ້ໄຟຟ້າ; ແລະ
11. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ). ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນເຂົ້າໃນຂະແໜງໄຟຟ້າ ຫຼື ປະກອບກິດຈະການໄຟຟ້າ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 8. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ, ການສົ່ງຜ່ານ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ II
ກົດຈະການໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ). ກົດຈະການໄຟຟ້າ

ກົດຈະການໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ ທຸກກົດຈະການທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການວາງແຜນ, ການສໍາຫຼວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນງານ, ການສ້ອມແປງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ-ນໍາເຂົ້າ ແລະ ການບໍລິການ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່). ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ

1. ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງເທື່ອ ໃນທຸກໆ ຫ້າ (5) ປີ ໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ແຜນການ ແລະ ລົງທຶນ, ການເງິນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ແຜນພັດທະນາ

ຜະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ຈັດ ໂຄງການບູລິມະສິດ ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂບາງອັນແຕ່ບໍ່ຈຳກັດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (ກ). ຫຼັກການທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
- (ຂ). ລາຄາຕໍ່າສຳລັບຜູ້ຊົມໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າຈາກການຂາຍອອກນອກປະເທດ, ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - (i) ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
 - (ii) ຍືດໜັ້ນຫຼັກການ ຂອງ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນປະເທດ;
 - (iii) ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ; ແລະ
 - (iv) ອື່ນໆ.

2. ແຜນພັດທະນາຜະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ຈະພິຈາລະນາ ແລະ ປະເມີນບັນຫາ ຕ່າງໆເຊັ່ນ:

- (ກ). ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ປະເພດຄົວເຮືອນ, ທຸລະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຂອງລາວ ລວມທັງ ແຜນການສົ່ງອອກ ໂດຍອີງໃສ່ນິຕິກຳທີ່ມີລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບຕ່າງປະເທດ;
- (ຂ). ແຫຼ່ງສະໜອງຜະລັງງານຕ່າງໆທີ່ເປັນທາງເລືອກເໝາະສົມ ລວມທັງ ແຫຼ່ງຜະລັງງານທົດແທນ ທີ່ນອກເໜືອຈາກນໍ້າ ທີ່ມີຕົ້ນທຶນບໍ່ສູງ;
- (ຄ). ປະສິດທິພາບຂອງຜະລັງງານ ແລະ ແຫຼ່ງຄວາມຕ້ອງການ;
- (ງ). ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ລາຄາໄຟຟ້າຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສ້າງກຳໄລຈາກການສົ່ງອອກ;
- (ຈ). ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການດ້ານສາຍສົ່ງ; ແລະ
- (ສ). ບັດໃຈອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມ.

3. ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຮ່າງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຮ່າງແຜນພັດທະນາຜະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ແລະ ຂໍຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນຕາມທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້. ຫຼັງຈາກການສຳເລັດການພິຈາລະນາ ແລະ ລວບລວມຄຳເຫັນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ, ແຜນການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບຮອງເຂົ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງ:

- (ກ). ແຈ້ງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ແຜນພັດທະນາຜະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ໃຫ້ການຮັບຮອງ; ຫຼື
- (ຂ). ປັບປຸງແຜນດັ່ງກ່າວ ຖ້າມີການຊີ້ນຳ ຫຼື ຄຳເຫັນຈາກ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບຮອງ.

4. ໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດແຜນ 5 ປີ ຂ້າງເທິງ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍການສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ການເງິນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກະສິກຳ ແລະ

ປ່າໄມ້ ອາດທົບທວນຄືນ ຫລື ດັດແກ້ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງການດັດແກ້ແຜນດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ). ການວາງແຜນ

ການວາງແຜນ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນຂອງການດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອ ພັດທະນາ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ຫຼື ການວາງແຜນອື່ນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ປະຕິບັດໂດຍ ລັດຖະບານ ກ່ອນຈະລິເລີ່ມຂັ້ນຕອນ ການຈັດສັນໂຄງການ ຫຼື ຈຸດປະສົງອື່ນໃນການກໍານົດແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ). ການສໍາຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນ

ການສໍາຫຼວດເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ດ້ານທໍລະນີສາດ, ດ້ານອຸທິກກະສາດ, ດ້ານຜົນກະທົບ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຈະເປັນບ່ອນອົງທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໃນການຄິດໄລ່, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ແລະ ການດໍາເນີນງານ.

ມາດຕາ 13. ການອອກແບບ

ການອອກແບບ ປະກອບດ້ວຍ ການຈັດວາງໂຄງຮ່າງການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ຂັ້ນຕອນການອອກແບບ ມີ ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ, ອອກແບບລະອຽດ ແລະ ອອກແບບສຸດ ທ້າຍ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ). ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງດໍາເນີນ ຕາມ ການອອກແບບທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ). ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການຜະລິດ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກ ແຫຼ່ງພະລັງງານ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ ແລະ ພະລັງງານທີ່ທົດແທນໄດ້ ໂດຍນໍາໃຊ້ ອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ.

ມາດຕາ 16 (ບັບປຸງ). ການສົ່ງໄຟຟ້າ

1. ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນ ຂະບວນການສົ່ງ ຫຼື ລຳລຽງໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປຫາສະຖານີໄຟຟ້າ ແລະ ລະຫວ່າງ ສະຖານີໄຟຟ້າ ໄປຫາ ສະຖານນີຈ່າຍໄຟຟ້າ.
ໄຟຟ້າອາດຖືກສົ່ງ:
 - (ກ). ຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ;
 - (ຂ). ຜ່ານສາຍສົ່ງສະເພາະລະຫວ່າງສອງປະເທດໂດຍຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ;
 - (ຄ). ຈາກ ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ສົ່ງຂາຍຂ້າມຊາຍແດນໃຫ້ຜູ້ຮັບຊື້ ໂດຍຜ່ານສາຍສົ່ງສະເພາະໂຄງການ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ; ແລະ
 - (ງ). ຈາກ ໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ຫາ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງການລົງທຶນໃນສາຍສົ່ງຈາກໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ຫາ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຜູ້ຊື້ໄຟຟ້າລົງທຶນກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງໄປຮັບເອົາໄຟຟ້າຈາກຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຫັກລົບອອກຈາກລາຄາຊື້ໄຟຟ້າ.
2. ການໃຊ້ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຮ່ວມກັນ: ສຳລັບປະເພດການສົ່ງໄຟຟ້າທັງໝົດຂ້າງເທິງ ລວມທັງ ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດລາວ ຕ້ອງສ້າງລະບຽບການສະເພາະສຳລັບການເຂົ້ານຳໃຊ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ການເສຍຄ່າຜ່ານສາຍສົ່ງ ຊຶ່ງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປັບປຸງລະບຽບການດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ. ລະບຽບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ຄວາມສະເໝີພາບ, ເປັນທຳ, ບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ, ມີຄວາມສາມາດເຊື່ອມລະບົບຂອງປະເທດໃກ້ຄຽງ, ຄວາມສາມາດສົ່ງພະລັງງານໄປ-ກັບ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງຕ້ອງໄດ້ມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ.
3. ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າປະເພດອື່ນທີ່ມີຢູ່ ໃນ ດິນແດນ ສປປ ລາວ ດ້ວຍເຫດຜົນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ລັດຖະບານ ອາດອະນຸຍາດໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານ ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າໃດໜຶ່ງເອົາເອງ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍມູນຄ່າຕ່າງໆຂອງສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ມູນຄ່າຂອງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສາຍສົ່ງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ. ລັດຖະບານ ອາດເວນຄືນສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ລວມເອົາເຂົ້າໃນ ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໂດຍຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍທີ່ເໝາະສົມທີ່ຄິດໄລ່ບິນຜົນຖານ ມູນຄ່າທີ່ເປັນທຳອິງຕາມ ມູນຄ່າການກໍ່ສ້າງຕົວຈິງທີ່ກົດລະບຽບຄ່າເຊື່ອມມູນຄ່າ ແລະ ທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ຜົນຕອບແທນໃນການລົງທຶນຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ຕາມນະໂຍບາຍທີ່ລັດຖະບານສ້າງຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະສຳລັບການເວນຄືນດັ່ງກ່າວ.
4. ການຜັດທະນາ ຫຼື ກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າທີ່ຜ່ານທີ່ດິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການຊົດເຊີຍຜົນກະທົບ ໂດຍອີງຕາມ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງທີ່ດິນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຊົມໃຊ້ທີ່ຍັງເຫຼືອທາງດ້ານເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ລະບົບສາຍສິ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສິ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ລະບົບສາຍສິ່ງໄຟຟ້າແຮງສູງ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງ ກັບ ພາກສ່ວນອື່ນ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບສາຍສິ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ

ທຸກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສິ່ງໄຟຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສິ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການ ຜະລິດເພື່ອຊົມໃຊ້ເອງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ ກໍລະນີ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ ທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍຮັບໃຊ້ສະເພາະເຂດຊຸມຊົນ ຫຼື ບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີລະບົບຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ຂົງເຂດທີ່ລັດຖະບານຮັບຮອງທາງເລືອກໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້; ຫຼື
4. ການຜະລິດໄຟຟ້າທີ່ນໍາໃຊ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກຂະບວນການຜະລິດຂອງ ໂຮງການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ເຊັ່ນ ຂີ້ອ້ອຍຂອງໂຮງງານນໍ້າຕານ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 39 ຂໍ້ທີ2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ກະຊວງຜະລິດຊຸມຊົນ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ການລົງທຶນພັດທະນາລະບົບສາຍສິ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ, ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການປັບປຸງໂຄງສ້າງທາງດ້ານໄຟຟ້າຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ). ການຈໍາໜ່າຍ ແລະ ຫຼັກການການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ການແຈກຈ່າຍໄຟຟ້າຈາກລະບົບຈໍາໜ່າຍ ຫຼື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດໄຟຟ້າໄປຫາ ຈຸດຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ໂດຍນໍາໃຊ້ລະບົບແຮງດັນກາງ ແລະ ແຮງດັນຕໍ່າ.

ການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງດໍາເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຢັດ;
3. ຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ຢ່າງປອດໄພ;
4. ຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ; ແລະ
5. ຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ການຈໍາໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນລັດ ໂດຍຜ່ານວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນພຽງຜູ້ດຽວ.

ມາດຕາ 19. ການສົ່ງອອກ ແລະ ການນໍາເຂົ້າໄຟຟ້າ

ການສະໜອງໄຟຟ້າຢ່າງພຽງພໍ ໃຫ້ແກ່ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງ ການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແມ່ນເປັນບຸລິມະສິດ. ຜະລິດຊຸມສາມາດສົ່ງອອກໄດ້ ຖ້າຫາກການສະໜອງພາຍໃນພຽງພໍ.

ສາມາດນໍາເຂົ້າໄຟຟ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ໄດ້ ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ຕ້ອງມີການຮັບຮອງຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 20. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ເລື້ອ:

1. ໃຫ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າ, ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງ ໂຄງການ ໄດ້ມາດຕະຖານ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປະຢັດ; ແລະ
3. ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອສາມາດກວດກາ ຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງໃຊ້ ໄຟຟ້າ ທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ການຕິດຕັ້ງໃໝ່, ຂະຫຍາຍ, ສ້ອມແປງ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ). ການດັດແປງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນການຕິດຕັ້ງ, ການຂະຫຍາຍ, ການສ້ອມແປງ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກລັດຖະບານ ອາດນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ. ມາດຕະການຂອງການແກ້ໄຂ ອາດປະກອບມີ ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດສະເພາະແຕ່ ການສ້ອມແປງ ຫຼື ການປັບປຸງແກ້ໄຂອຸປະກອນ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍທີ່ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບມູນຄ່າທັງໝົດ ຫຼື ມີສິດອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ດຳເນີນການສ້ອມແປງ ຫຼື ປັບປຸງແກ້ໄຂດັ່ງກ່າວເອງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງແກ້ໄຂຂ້າງເທິງ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ຖືກມອບໝາຍຈາກລັດຖະບານ ຫາກເຫັນວ່າ ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ດຳເນີນການຕໍ່ໄປ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ອາດນຳໃຊ້ມາດຕະການໜັກຂຶ້ນຕາມຄວາມຈຳເປັນ ລວມທັງການສັ່ງໂຈະການກໍ່ສ້າງ, ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້ານັ້ນ ໂດຍທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສາມາດຮຽກຮ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງເອົາຄ່າເສຍເວລາ, ຄ່າເສຍຫາຍຕາມມາຈາກການອອກຄຳສັ່ງຂອງອົງການລັດດັ່ງກ່າວໄດ້.

**ໝວດທີ III
ທຸລະກິດໄຟຟ້າ**

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ). ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ

ບັນດາກິດຈະການໄຟຟ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທັງທີ່ເປັນຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ສາມາດດຳເນີນ ເປັນທຸລະກິດໄຟຟ້າໄດ້ ສະເພາະແຕ່ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້. ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນ ສອງ (2) ປະເພດ ຄື: ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ແລະ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ.

ມາດຕາ 23. ຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຂອງ ວິສະວະກຳກໍ່ສ້າງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ເຊັ່ນ: ເຂື່ອນ, ຝາຍນ້ຳລົ້ນ, ອຸໂມງສິ່ງນ້ຳ, ຖໍ່ແຮງດັນ, ໂຮງຈັກໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ສະຖານີໄຟຟ້າ, ສາຍຈຳໜ່າຍ ຫຼື ສາຍແຈກໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ລວມ ທັງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສ້າງ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໝວດທີ IV

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ມີ ການວາງແຜນ, ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ/ຫຼື ການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ໃນການອອກໃບອະນຸຍາດ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ພົວພັນເຖິງການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງໃຫ້ ບຸລິມະສິດແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ຈິດຈິດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່). ການຮັບຮອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕ້ອງຍື່ນເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ເງື່ອນໄຂໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການ ພາຍໃຕ້ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີປະສົບການມາກ່ອນແລ້ວ ຫຼື ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ຊຳນານງານສະເພາະທາງ ກ່ຽວກັບກິດຈະການ ພາຍໃຕ້ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ທີ່ຕົນຍື່ນຂໍໃບອະນຸຍາດ; ແລະ
2. ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນທີ່ໝັ້ນຄົງ ສົມຄູກັບທຸລະກິດທີ່ຕົນສະເໜີຂໍໃບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ). ການດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດັດແກ້ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນຂອງການຂໍດັດແກ້ນັ້ນ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ V ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ແມ່ນ ທຸລະກິດປະເພດໜຶ່ງທີ່ດໍາເນີນທຸລະກິດໄປຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງ ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າເອກະລາດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສໍາປະທານ ຈາກ ລັດ ແກ່ ນິຕິບຸກຄົນ ຕາມ ການອະນຸຍາດ ໃນ ພື້ນທີ່, ກໍານົດເວລາ ແລະ ນະໂຍບາຍສະເພາະຈາກລັດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະການທີ່ກໍານົດໃນມາດຕານີ້ ພາຍໃຕ້ ເງື່ອນໄຂຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ສັນຍາສໍາປະທານ.

ທຸກການພັດທະນາໂຄງການຜະລິດໄຟຟ້າ ບໍ່ວ່າຈະປະຕິບັດໂດຍພາກເອກະຊົນ ຫຼື ລັດວິສາຫະກິດ ແມ່ນ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ.

ລັດຖະບານ ອາດໃຫ້ສໍາປະທານ ແກ່ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ຈິດທະບຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດໍາເນີນ ກິດຈະການ ລຸ່ມນີ້:

1. ການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ການສົ່ງໄຟຟ້າ; ແລະ
3. ທັງການຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ການສົ່ງໄຟຟ້າໄປຮຽງຄູ່ກັນ.

ການສໍາປະທານກິດຈະການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນໝາກຜົນຂອງການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າເອກະລາດ ຊຶ່ງເປັນເອກະລາດຈາກລັດທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ສະໜອງຫຼັກຂອງປະເທດ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນການລົງທຶນຂອງ ລັດເຂົ້າໃນການຜະລິດໄຟຟ້າ ແລະ ຮັບປະກັນການສະໜອງຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າພາຍໃນປະເທດ ແລະ ມີສ່ວນເຫຼືອເພື່ອສົ່ງອອກເປັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ສາມາດພັດທະນາໄດ້ພາຍໃຕ້ຮູບແບບ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ, ດໍາເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນໃຫ້ລັດຖະບານ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປຮຽກວ່າ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT);
2. ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດໍາເນີນງານ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປຮຽກ ວ່າ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO); ແລະ
3. ຮູບແບບອື່ນໆຕາມການກໍານົດຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 30. (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOT ໝາຍເຖິງ ຮູບແບບທຸລະກິດສໍາປະທານໂຄງການໄຟຟ້າ ປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ລັດມອບໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ແລະ ດໍາເນີນງານ ໄປຈົນເຖິງການມອບໂອນທຸລະ ກິດດັ່ງກ່າວທີ່ຢູ່ໃນ ສະພາບການດໍາເນີນງານທີ່ດີ ໃຫ້ລັດຖະບານ ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO ໝາຍເຖິງ ຮູບແບບທຸລະກິດສໍາປະທານໂຄງການໄຟຟ້າ ປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ລັດມອບໃຫ້ນິຕິບຸກຄົນເປັນຜູ້ລົງທຶນກໍ່ສ້າງ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດໍາເນີນງານ ໄປຈົນສິ້ນສຸດ

ໄລຍະສໍາປະທານ. ປະເພດໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ອາດຈັດຢູ່ໃນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ BOO ລວມມີ ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນໍ້າຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ສອງ (2) ເມກາວັດ ລົງມາ ຊຶ່ງມີ ອາຍຸສໍາປະທານສູງສຸດ ຫ້າສິບ (50) ປີ, ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມ ການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ.

ເມື່ອສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ, ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບ ເຂດໂຄງການ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດໂຄງການ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງປັບປຸງ ແລະ ຝື້ນຜູ້ເຂດໂຄງການ ເພື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງມາຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນໂຄງການ. ໃນການປັບປຸງ ແລະ ຝື້ນຜູ້ທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ຜູ້ ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງມີ ຫຼື ຕ້ອງສະສົມງົບປະມານພຽງພໍຢູ່ໃນບັນຊີສະເພາະ ຕາມການຮັບຮອງ ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ການປັບປຸງ ແລະ ຝື້ນຜູ້ເຂດໂຄງການຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມ ປະຕິບັດ ສອງ (2) ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ ແລະ ຕ້ອງສໍາເລັດພາຍໃນ ສອງ (2) ປີ ຫຼັງສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງ- ການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະຮັບຜິດຊອບປະເມີນສະພາບປົກກະຕິຂອງເຂດໂຄງການ. ເຂດປັບປຸງ ແລະ ຝື້ນຜູ້ ແມ່ນຈະລະບຸສະເພາະແຕ່ລະໂຄງການ.

2. ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ.

ກ່ອນການສິ່ງມອບຄືນໃຫ້ລັດຖະບານ, ຖ້າລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສະເໜີຂໍນຳ ໃຊ້ໂຄງການທັງໝົດ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ, ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານຕ້ອງສ້ອມແປງ ແລະ ປ່ຽນຖ່າຍ ອຸປະກອນ ແລະ ກົນຈັກທີ່ຈຳເປັນ ແຕ່ວ່າມູນຄ່າໃນການປະຕິບັດ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນກວ່າມູນຄ່າທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງສໍາລັບກໍລະນີການຮີ້ຖອນ ແລະ ປົວແປງສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ ມອບໂອນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່). ການຈັດຫາຜູ້ລົງທຶນເຂົ້າໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

ການລົງທຶນເຂົ້າໃນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕ້ອງຈັດຫາຜ່ານ 2 ຮູບແບບ ຄື: (1) ການສະເໜີ ພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ແລະ (2) ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການ ປະມຸນ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ໝາຍເຖິງ ຂໍສະເໜີປະມຸນທີ່ຜູ້ປະມຸນຍື່ນ ພາຍ- ຫລັງທີ່ ລັດຖະບານປະກາດໃຫ້ຍື່ນປະມຸນຕາມຂໍ້ມູນທີ່ລັດຖະບານສະໜອງໃຫ້ ຫຼື ປະມຸນຕາມຂໍສະເໜີຂອງ ລັດຖະບານ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ແມ່ນການສະເໜີທີ່ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຍື່ນ ເພື່ອຂໍການພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນການຍື່ນ ຕາມການເປີດຮັບປະມຸນຢ່າງເປັນທາງການຂອງ ລັດຖະ

ບານ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 33 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ລັດຖະບານ ອາດໃຫ້ສໍາປະທານ ແກ່ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ຖ້າການສະເໜີດັ່ງກ່າວມີຄົບເຖິງອັນໄຂທັງໝົດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ໂຄງການນໍາໃຊ້ແນວຄວາມຄິດ ຫລື ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ໃນ ສປປ ລາວ;
2. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທີ່ສະເໜີພັດທະນາໂຄງການດັ່ງກ່າວ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ;
3. ໂຄງການມີຜົນຕອບແທນຕໍ່ການລົງທຶນ ໃນມູນຄ່າໂຄງການອັນສົມເຫດສົມຜົນ ພາຍໃຕ້ມູນຄ່າໂຄງການ ແລະ ລາຄາໄຟຟ້າ ອັນສົມເຫດສົມຜົນ;
4. ໂຄງການມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຮັບປະກັນ, ຊ່ວຍໜູນ, ເງິນທຶນ ຫລື ນະໂຍບາຍພິເສດໃດໆຈາກລັດຖະບານ ທີ່ນອກເໜືອຈາກການໃຫ້ນະໂຍບາຍທາງດ້ານການເງິນປົກກະຕິຕາມລະບຽບກົດໝາຍ; ແລະ
5. ມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ ຊຶ່ງຫລາຍກວ່າມູນຄ່າທີ່ປະເທດລາວຈະເສຍໄປ.

ຂັ້ນຕອນທັງໝົດຂອງການຈັດຫາຜູ້ລົງທຶນ ດ້ວຍ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ສໍາລັບກໍລະນີ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຈະຕ້ອງເຊັນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນຍາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ (MOU);
2. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ (PDA);
3. ສັນຍາສໍາປະທານ (CA); ແລະ
4. ສັນຍາອື່ນທີ່ຈໍາເປັນ ເຊັ່ນ: ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາກູ້ຢືມເງິນ, ສັນຍາກໍ່ສ້າງ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆ. ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງຜ່ານການທົບທວນ, ກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງຈາກ ລັດຖະບານ ໂດຍການສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຈະຖືກເຊັນ ພາຍຫຼັງເຊັນ ສັນຍາສໍາປະທານ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ເພື່ອລົງທຶນໃນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ

1. ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອກັນກອງເບື້ອງຕົ້ນ ແລ້ວສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າ.
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະປະເມີນວ່າ ຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ຄົບເຖິງອັນໄຂທີ່ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍ່. ຜົນຂອງການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ອາດຖືກລາຍງານໃຫ້ ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຕ່ລະຂະໜາດຂອງໂຄງການ ເພື່ອຂໍອະນຸມັດ

ເຊັ່ນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກັບ ຜູ້ສະເໜີຂໍ
ລົງທຶນ.

3. ພາຍຫຼັງ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ໄດ້ຮັບການລົງນາມ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງສະເໜີຂໍ
ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍໃນ ສີ່ສິບຫ້າ (45) ວັນ ກັບ ກະຊວງແຜນການ
ແລະ ການລົງທຶນ.
4. ພາຍຫຼັງ ການປະຕິບັດພັນທະຕາມບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສໍາເລັດແລ້ວ, ຜູ້ພັດທະນາມີພັນທະ
ສ້າງຕັ້ງ ບໍລິສັດໂຄງການ ເພື່ອເຊັນ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ກັບ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ
ບໍ່ແຮ່.
5. ພາຍຫຼັງ ສໍາເລັດການປະຕິບັດພັນທະທີ່ລະບຸໃນ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ສໍາເລັດການ
ເຈລະຈາຮ່າງສັນຍາສໍາປະທານ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະລາຍງານຜົນການ
ເຈລະຈາ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ລັດຖະບານຈະໄດ້ຮັບ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຂໍສໍາປະທານ
ທີ່ອາດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບາງຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບອື່ນ, ລັງລວມຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍ,
ວິທີການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ ຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາສະເໜີຕໍ່ໄປຍັງຄະນະປະ
ຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບຮອງ. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງດັ່ງກ່າວ, ຂະແໜງການພະລັງງານ
ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ເຊັນ ສັນຍາສໍາປະທານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ
ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມ ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າເອກະ
ຊົນ.

**ມາດຕາ 37 (ໃໝ່). ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໃນກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາ
ໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ**

1. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເຊັນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ
ທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະ-
ທານ. ພາຍຫຼັງເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງວາງເງິນຄໍ້າປະກັນ
ຊຶ່ງຈໍານວນ ແລະ ເວລາການວາງເງິນຄໍ້າປະກັນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່
ແຮ່ ເປັນຜູ້ກຳນົດ. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ອະນຸຍາດໃຫ້ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ດໍາເນີນການ
ສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບທາງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ
ທໍາມະຊາດເບື້ອງຕົ້ນ. ອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວສີ່ (24) ເດືອນ
ນອກຈາກໄດ້ຕໍ່ອາຍຸຕາມ ມາດຕາ 37 ຂໍ້ທີ3 ຂ້າງລຸ່ມນີ້.
2. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແມ່ນສັນຍາທີ່ເຊັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ເພື່ອ
ຈຸດປະສົງໃນການສືບຕໍ່ສໍາເລັດ ການສຶກສາບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຕາມ
ມາດຕາ 39 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ການເຂົ້າຫາຕະຫຼາດ, ແຫຼ່ງທຶນ, ຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ອື່ນໆ
ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນຢູ່ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ. ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ມີອາຍຸບໍ່ເກີນ
ຊາວສີ່ (24) ເດືອນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ຕາມ ມາດຕາ 37 ຂໍ້ທີ3 ຂອງກົດໝາຍ
ສະບັບນີ້.
3. ອາຍຸຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກໄດ້
ຮັບການເຫັນດີ ຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມກໍລະນີຂອງແຕ່ລະ
ໂຄງການ. ຄໍາຮ້ອງຂໍຕໍ່ອາຍຸບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນ
ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ຫົກສິບ (60) ວັນ ກ່ອນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຈະ

ໝົດອາຍຸ. ຖ້າຫາກບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ), ເງິນຄໍ້າປະກັນທີ່ວາງໄວ້ຕາມ ມາດຕາ 37 ຂໍ້ທີ1 ຂ້າງເທິງຕ້ອງຕົກເປັນຂອງລັດຖະບານ, ແລະ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງວາງ ເງິນຄໍ້າປະກັນ ຕື່ມອີກ ດ້ວຍຈໍານວນເທົ່າກັບທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 37 ຂໍ້ທີ1 ຂ້າງເທິງ.

4. ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ອາດໄດ້ຮັບການຕໍ່ອາຍຸ ຖ້າຫາກ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນຈະແຈ້ງວ່າ ຕົນໄດ້ປະຕິບັດ ແລະ ຈະປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທຸກຢ່າງຂອງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ. ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ຈະພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ອີງໃສ່ເຫດຜົນໃນ ການຂໍຕໍ່ອາຍຸຂອງຜູ້ພັດທະນາ.
5. ໃນກໍລະນີ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ກຳນົດເວລາທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼື ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງເວລາຂອງການຕໍ່ອາຍຸ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຕ່າງໆທີ່ມີ ລວມທັງ ການຍົກເລີກສັນຍາ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ. ໃນກໍລະນີຍົກເລີກສັນຍາ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸສັນຍາ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ຈະບໍ່ມີຜົນທະຊົດເຊີຍ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ເງິນຄໍ້າປະກັນຕ້ອງຕົກເປັນຂອງ ລັດຖະບານ.
6. ກົດຈະກຳການກໍ່ສ້າງເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ການກໍ່ສ້າງໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ທາງເຂົ້າຫາເຂົ້າຫາເຂດ ໂຄງການ, ແລ່ນສາຍໄຟຝ້າເພື່ອຮັບໃຊ້ໂຄງການ ແລະ ຫ້ອງການປະຈຳສະໜາມ ແມ່ນສາມາດ ເລີ່ມປະຕິບັດໄດ້ພາຍໃຕ້ຄວາມສ່ຽງຂອງນັກລົງທຶນເອງ, ແຕ່ການລິເລີ່ມກົດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ຍັງ ຕ້ອງຂຶ້ນກັບການຮັບຮອງ ຫຼື ສັ່ງໂຈະ ຈາກ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃນກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງ ຜ່ານການປະມຸນ

1. ໃນກໍລະນີຂອງການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຕ້ອງເຮັດ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຫລັງຈາກເຊັ່ນ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ. ຜູ້ ພັດທະນາໂຄງການ ສາມາດດຳເນີນ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ ດ້ວຍ ຕົນເອງ ຖ້າຕົນມີໃບອະນຸຍາດຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 25 ແລະ ມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້.
ຖ້າຫາກຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ມີປະສົບການໃນການເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງ ຕົນມາກ່ອນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ວ່າຈ້າງບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຝ້າທົ່ວໄປ ຕາມ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 25 ແລະ ມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ມີປະສົບການ ຈາກຕ່າງປະເທດ.
2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບ ຄື:
(ກ). ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ ລວມທັງການເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າລະບົບ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ; ແລະ

- (ຂ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ຈະເກີດຈາກການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ລວມທັງການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ ແລະ ເສັ້ນທາງເຂົ້າອອກໂຄງການ.
- 3. ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນຈະຖືກທົບທວນຄືນໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານດັ່ງກ່າວ.
- 4. ກອບໜ້າວຽກໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ຂໍ້ທີ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່). ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ໃນກໍລະນີຂອງ ສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

- 1. ໃນກໍລະນີຂອງການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແມ່ນການສຶກສາທີ່ດຳເນີນໂດຍຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫລັງຈາກເຊັນ ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ຊຶ່ງເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ທີ່ຈະມາເຮັດບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 38 ຂໍ້ທີ1 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.
- 2. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບ ຄື:
 - (ກ). ຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 40 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້; ແລະ
 - (ຂ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ທີ່ເປັນ ບົດລາຍງານຜົນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮອງ ໂດຍ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດປະຕິເສດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ ຫຼື ຜ່ານການປະເມີນສັງລວມເຫັນວ່າ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼາຍກວ່າຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຈາກການພັດທະນາໂຄງການ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ

- 1. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການວິໄຈທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - (ກ). ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ;
 - (ຂ). ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້ ທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ;
 - (ຄ). ການຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງການອອກແບບ, ໜ້າວຽກ, ປະລິມານວຽກ ແລະ ຫົວໜ່ວຍລາຄາ;

- (ງ). ການຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງຕົ້ນຕໍ, ອຸປະກອນ ແລະ ອົງປະກອບທີ່ເປັນອັນສະເພາະຂອງໂຄງການ;
 - (ຈ). ການຄາດຄະເນລາຄາໄຟຟ້າ ແລະ ຕະຫຼາດ ເພື່ອຈໍາໜ່າຍ;
 - (ສ). ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
 - (ຊ). ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການດໍາເນີນງານໂຄງການ ແລະ ໃນກໍລະນີຂອງ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ BOO ຕ້ອງມີລາຍລະອຽດກ່ຽວການປົວແປງ ແລະ ຝື້ນຟູ ຕາມ ມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕື່ມອີກ; ແລະ
 - (ຍ). ຂໍ້ມູນ, ການປະເມີນ ແລະ ການວິເຄາະອື່ນໆທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ອາດຕ້ອງການຕື່ມ.
2. ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ ຈະຖືກທົບທວນຄືນ ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດເຊີນຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານດັ່ງກ່າວ. ພາຍຫຼັງເຫັນວ່າ ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຄົບເຮັດຮອດແລ້ວ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຈະໃຫ້ການຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ

1. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:
 - (ກ). ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງສະເໜີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຫຼ່ງນໍ້າ, ໜ້າດິນ ຫຼື ຜືນດິນ, ຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຊີວະນາໆພັນ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດນໍ້າ ແລະ ສັດປ່າ;
 - (ຂ). ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພັດທະນາໂຄງການ ລວມທັງມູນຄ່າການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ, ການຊົດເຊີຍ, ສິດທິປະໂຫຍດທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຄວນໄດ້ຮັບ, ແຜນຜືນຜູ້ຊົດການເປັນຢູ່ ແລະ ຂົດໝາຍຄວາມສໍາເລັດໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ;
 - (ຄ). ວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຂອງບໍລິມາດນໍ້າ ທີ່ເກີດຈາກການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜະລິດໄຟຟ້າຕາມສັນຍາຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ລວມທັງຜົນກະທົບແບບສະສົມ ຢູ່ລຸ່ມອ່າງ ຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ; ແລະ
 - (ງ). ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນໆທີ່ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ອາດເຫັນວ່າເໝາະສົມ.
2. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປົວແປງຜົນກະທົບທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ1.(ກ) ຫາ ຂໍ້ທີ1.(ງ) ຂອງມາດຕາ 41 ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງຖືກຄິດໄລ່ລວມເຂົ້າໃນມູນຄ່າໂຄງການ.
3. ເນື້ອໃນຂອງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທໍາມະຊາດ ຕ້ອງເກັບກໍາຈາກການສຶກສາພາກສະໜາມຕົວຈິງ ໂດຍປາສະຈາກການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖື. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖືກຮັບຮອງໂດຍ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະ

ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດປະຊຸມປຶກສາ ຫາລືກັນ ກັບ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ການເປັນເອກະພາບກັນກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດເຊີນຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມາທົບທວນ ບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວ ໃນນາມບຸກຄົນທີ່ສາມທີ່ເປັນເອກະລາດ. ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການວ່າຈ້າງຊ່ຽວຊານດັ່ງກ່າວ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບສຳລັບບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ ຝົວພັນກັບວິສາວະກຳ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມ ຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່). ບໍລິສັດໂຄງການ

ບໍລິສັດໂຄງການ ໝາຍເຖິງນິຕິບຸກຄົນປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງໂດຍ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຖື ຮຸ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃຕ້ ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ສຳເລັດພັນທະຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ ບົດບັນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ສຳລັບກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ແລະ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ຕາມ ມາດຕາ 47 ສຳລັບກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການ ປະມຸນ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເປັນຜູ້ລົງນາມ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະໃນ ສັນຍາ ພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ສັນຍາຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະຂອງການພັດທະນາ.

ພາຍໃນ ຫົກສິບ (60) ວັນ ພາຍຫຼັງ ສັນຍາສຳປະທານມີຜົນສັກສິດ ບັນດາຂາຮຸ້ນຕ້ອງຖອກທຶນຈົດ ທະບຽນ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດ ແລະ ຕ້ອງຖອກທຶນທຶນຈົດທະບຽນໃຫ້ຄົບ ຖ້ວນກ່ອນສຳເລັດການກໍ່ສ້າງໂຄງການ.

ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ກຳນົດຂອງທຸກກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ນອກເສຍຈາກວ່າໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ.

ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການບໍລິຫານແບບຄົບຊຸດ ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸກກົດຈະ ການ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ. ພະນັກງານຖາວອນ ແລະ ພະນັກງານສັນຍາຈ້າງຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງເປັນພະນັກງານປະຈຳ ໃນ ສປປ ລາວ.

ການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເງິນປະຈຳປີຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຈະຕ້ອງຖືກກວດກາ ຈາກອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ. ບໍລິສັດໂຄງການ ຍັງຄົງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຂອງຂໍ້ມູນທີ່ລະບຸຢູ່ໃນບົດລາຍງານການເງິນປະຈຳປີ ເຖິງແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຮັບຮອງ ໂດຍທີມງານຂອງພາກລັດກໍ່ຕາມ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່). ສັນຍາສຳປະທານ

ສັນຍາສຳປະທານ ແມ່ນ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັນລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ທີ່ກຳນົດກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ສັນຍາສຳປະທານ ຈະກຳນົດໄລຍະ ສຳປະທານ, ສິດ, ພັນທະ, ບັນດາຂໍ້ກຳນົດເພື່ອເປັນຕົວສັນຍາໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງ ສິດສະເພາະທີ່ລັດຈະໃຫ້ແກ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຝ່າຍສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງ ກົນໄກອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າໃນຮູບແບບຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າເອກະລາດ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ). ໄລຍະສຳປະທານ

1. ໄລຍະສຳປະທານ ສຳລັບກໍລະນີ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານຮູບແບບ BOT ແມ່ນ ເລີ່ມຈາກວັນທີ່ສັນຍາສຳປະທານໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຊາວຫ້າ (25) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (Commercial Operation Date ຫຼື COD) ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານຊຶ່ງອາດມີການຕໍ່ອາຍຸໄລຍະສຳປະທານໄດ້ພາຍໃຕ້ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫ້າ (5) ປີ ກ່ອນມອບໂອນໂຄງການຄືນໃຫ້ລັດຖະບານ.
2. ໄລຍະສຳປະທານ ສຳລັບກໍລະນີ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານຮູບແບບ BOO ແມ່ນ ເລີ່ມຈາກວັນທີ່ສັນຍາສຳປະທານໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງໃນກຳນົດເວລາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫ້າສິບ (50) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ສາມສິບ (30) ປີ ນັບແຕ່ ວັນເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນການຜະລິດທາງການຄ້າ (COD) ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງອາດມີການຕໍ່ອາຍຸໄລຍະສຳປະທານໄດ້ ພາຍໃຕ້ການຕົກລົງເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ ຫ້າ (5) ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະສຳປະທານ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່). ຂັ້ນຕອນຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ສຳລັບກໍລະນີ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

ໃນກໍລະນີຂອງການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ, ເພື່ອຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ, ບໍລິສັດໂຄງການ ຈະຕ້ອງເຊັນ ສັນຍາສຳປະທານກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃນກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

1. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງກຳນົດໂຄງການ ທີ່ຕ້ອງເຮັດ ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ຈາກບັນຊາໂຄງການບຸລິມະສິດ ທີ່ລະບຸໃນ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການສຶກສາດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີພື້ນຖານແນໃສ່ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການຄ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໂຄງການ ຕໍ່ເປົ້າໝາຍລວມທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມຂອງປະເທດ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ.
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການລັດຖະບານ/ກະຊວງ/ກົມກອງຕາມທີ່ຕົນເອງເຫັນວ່າເໝາະສົມ ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ກັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຫຼື ສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ເຮັດການສຶກສາມາແລ້ວ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການກະກຽມເອກະສານປະມຸນ. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ອາດວ່າຈ້າງ ບໍລິສັດດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 25 ແລະ ມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍລິສັດທີ່ປຶກສາທີ່ມີປະສິບການຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສັງລວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການສຶກສາມາແລ້ວ ເພື່ອດຳເນີນການສັງລວມເປັນບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນ.

3. ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ເບື້ອງຕົ້ນໂດຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອການຈັດສັນໂຄງການ ສໍາລັບ ຂໍ້ສະເໜີຂໍໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ປະກອບດ້ວຍ:
 - (ກ). ຄວາມເປັນມາຂອງໂຄງການ, ຂໍ້ມູນຕັດສິນໂຄງການທີ່ຜິວພັນເຖິງໜ້າດິນ, ນໍ້າ, ຕະກອນ ແລະ ການສຶກສາດ້ານທໍລະນີສາດ, ແຜນຜັງ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງໂຄງການ, ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບອົງປະກອບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຂອງໂຄງການ, ການວາງແຜນໂຄງລ່າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ, ຕາຕາລາງການກໍ່ສ້າງ, ບັນຫາທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄາດຄະເນມູນຄ່າ ແລະ ການວິເຄາະດ້ານການເງິນ, ຂໍ້ສະຫລຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ອື່ນໆ.
 - (ຂ). ຄາດຄະເນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອພັດທະນາໂຄງການ;
 - (ຄ). ການປະເມີນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງໂຄງການ;
 - (ງ). ການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈອື່ນ ທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນຕາມທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ;
 - (ຈ). ຕົ້ນທຶນຕ້ອງບໍ່ສູງ; ແລະ
 - (ສ) ຂໍ້ມູນອື່ນໆຕາມການກໍານົດຂອງ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່). ການເຊີນເຂົ້າຮ່ວມ ຂະບວນການປະມຸນ ສໍາລັບກໍລະນີຂອງ ການສະເໜີພັດທະນາໂຄງການທີ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ

1. ພາຍຫລັງທີ່ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບເຊີນ ນິຕິບຸກຄົນເຂົ້າຮ່ວມ ການປະມຸນແຂ່ງຂັນ ເອົາ ໂຄງການບຸລິມະສິດ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນແຜນດັ່ງກ່າວ. ຂະບວນການປະມຸນແຂ່ງຂັນ ຈະຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍ ບົດແນະນໍາສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມຸນ.
2. ໃນຂະບວນການປະມຸນແຂ່ງຂັນ, ຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຜ່ານມາດຕະຖານ ການຄັດເລືອກເບື້ອງຕົ້ນ ທາງດ້ານການເງິນ, ເຕັກນິກ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຂໍ້ສະເໜີປະມຸນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸໃນເອກະສານປະມຸນ ແລະ ເປັນໄປຕາມຂໍ້ກໍານົດໃນບົດແນະນໍາສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມຸນ.
3. ກ່ອນການຕັດສິນກ່ຽວກັບຜູ້ຊະນະການປະມຸນ, ຖ້າມີບັນຫາໃດທີ່ແຕກຕ່າງຈາກເງື່ອນໄຂການປະມຸນ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ຈະພາໃຫ້ເສຍການປະມຸນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ໂດຍເຈລະຈາ. ຮູບການຂອງການເຈລະຈາ ຈະຖືກລະບຸໃນ ບົດແນະນໍາສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການປະມຸນ;
4. ພາຍຫລັງທີ່ມີການຄັດເລືອກຜູ້ຊະນະການປະມຸນ, ຜູ້ຊະນະການປະມຸນ ຈະຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ ບໍລິສັດໂຄງການ ຂຶ້ນມາ ເພື່ອເຊີນສັນຍາຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ກັບ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ເພື່ອສືບຕໍ່ສ້າງບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ວຽກງານທີ່ຈໍາເປັນໃນການພັດທະນາໂຄງການ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ມີ ສອງ (2) ອົງປະກອບ ຄື: (1). ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ, ແລະ (2). ການປະເມີນຜົນ

ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ. ລາຍລະອຽດຂອງ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງບົດ
ລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ແລະ ການຮັບຮອງບົດດັ່ງກ່າວ ຈະກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ
40 ແລະ ມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເພື່ອຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີສິດປະຕິ-
ເສດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຄົບຖ້ວນ.

ພາຍຫຼັງທີ່ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ໄດ້ເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ໃຫ້ປະຕິບັດ
ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 36 ຂໍ້ທີ5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່). ການຕິດຕາມ

1. ການກໍ່ສ້າງໂຄງການ

(ກ). ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງສ້າງໂຄງການໄຟຟ້າ ຕາມການອອກແບບ ແລະ ມາດຕະຖານ
ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້. ແຕ່ໃນ
ກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳດັດແປງ ຫຼື ດັດແກ້, ບໍລິສັດໂຄງການຕ້ອງແຈ້ງຂະແໜງການ
ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ພ້ອມທັງສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ແລະ ລາຍລະອຽດສະໜັບ
ສະໜູນເຫດຜົນທີ່ສະເໜີດັດແປງ ຫຼື ດັດແກ້ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ ຂະແໜງການພະລັງງານ
ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຮັບຮອງ.

(ຂ). ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະ
ຕ້ອງຊີ້ນຳ ແລະ ປະເມີນການປະຕິບັດຜົນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້
ໄປຕາມແຜນການ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ຄຸນນະພາບ, ການປະກອບເງິນທຶນ ແລະ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ, ການປ້ອງກັນທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ
ສັງຄົມ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ ຕາມທີ່ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາສຳປະທານ.

(ຄ). ໃນກໍລະນີທີ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກ
ພົບເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼື ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມຕາມແຜນການ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ
ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ, ຈະຕ້ອງແຈ້ງສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ບໍລິສັດໂຄງການຊາບ ເພື່ອ
ໃຫ້ມີມາດຕະການແກ້ໄຂ. ການທີ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງ
ດັ່ງກ່າວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ອາດເປັນຜູ້ຖືກໃຫ້ມີການ
ຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ.

(ງ). ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສາມາດວ່າຈ້າງ ວິສາວະກອນ ຫຼື ທີ່ປຶກສາ
ເອກະລາດ ມາຊ່ວຍໃນການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນໄລຍະ
ການກໍ່ສ້າງ ໂດຍທີ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ຜັດທະນາເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ
ການວ່າຈ້າງດັ່ງກ່າວ.

2. ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາໂຄງການ

(ກ). ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າຂອງ
ໂຄງການ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມູນຄ່າ ທີ່ຖືກຮັບ-
ຮອງ ພາຍໃຕ້ ສັນຍາສຳປະທານ.

(ຂ). ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໂດຍສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະ
ຕ້ອງກວດກາໂຄງການເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປະເມີນວ່າໂຄງການ ໄດ້ຖືກດຳເນີນງານ

ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ເປັນໄປຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ, ມາດຕະຖານ ແລະ ມູນຄ່າທີ່ຖືກ ຮັບຮອງ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສຳປະທານ.

- (ຄ). ໃນກໍລະນີທີ່ ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກ ພົບເຫັນວ່າ ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມແຜນ, ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ຖືກຮັບຮອງ, ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ຊາບບັນຫາດັ່ງກ່າວເພື່ອໃຫ້ມີມາຕະການແກ້ໄຂ. ການທີ່ ບໍລິສັດໂຄງການ ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດໂດຍ ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອາດເປັນຜົນຖານໃຫ້ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່). ການດັດແກ້ສັນຍາ

ການດັດແກ້ສັນຍາ ໝາຍເຖິງ ການດັດແກ້ສັນຍາສຳປະທານ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ຊຶ່ງອາດດຳເນີນໄດ້ ຖ້າໄດ້ຮັບການຮັບຮອງລ່ວງໜ້າ ຈາກລັດຖະບານໂດຍ ການສະເໜີຂອງກະຊວງຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຄົບຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

1. ຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະສຳປະທານ ທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການ ຕ້ອງບໍ່ຫຼຸດລົງ ທຽບໃສ່ກ່ອນການດັດແກ້.
2. ບໍ່ໃຫ້ຫລຸດຂອບໜ້າວຽກ ຫລື ມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການເຮັດວຽກ ຫລື ບໍ່ໃຫ້ປ່ຽນແປງ ຂໍ້ຮຸກມັດອັນເປັນຜົນຖານໃນສັນຍາ;
3. ມີອົງປະກອບທີ່ຈະພາໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມຂຶ້ນກັບໂຄງການ; ແລະ
4. ບໍ່ເຮັດໃຫ້ພາລະຂອງລັດຖະບານເພີ່ມ ຫລື ບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານການເງິນ ຂອງ ລັດຖະບານເພີ່ມຂຶ້ນໃນໂຄງການ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່). ການໂອນຊັບສິນໂຄງການ

1. ຂະແໜງການຜະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຮັບໂອນຊັບສິນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄູ່ມື, ຂໍ້ມູນ, ເອກະສານກ່ຽວກັບການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ອື່ນໆ ພາຍຫລັງການສິ້ນສຸດໄລຍະສຳປະທານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້. ເພື່ອຫລີກລ່ຽງຂໍ້ສົງໄສ, ກຳມະສິດສົມບູນຕາມກົດໝາຍໃນໂຄງການ ດັ່ງກ່າວ ລວມທັງ ຊັບສິນ ແລະ ສິດກ່ຽວກັບ ສິ່ງປະກອບສ້າງທັງໝົດຂອງໂຄງການ ທີ່ມີແລ້ວ ຈະຖືກໂອນໃຫ້ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ມີການຊົດເຊີຍໃດໆ.
2. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຝຶກອົບຮົມວຽກງານສຳຄັນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານ ໃຫ້ແກ່ ທີມງານ ຂອງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນຊ່ວງໄລຍະບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ (1) ປີ ກ່ອນການໝົດ ໄລຍະສຳປະທານ.
3. ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ການຕິດຕັ້ງທັງໝົດ ທີ່ໂອນພາຍໃຕ້ ຂໍ້ທີ 1 ຂອງ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງຢູ່ໃນ ສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ໃນເວລາໂອນ, ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ ມີການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນ ໂດຍວິຊະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫລື ອົງການໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດຖະບານເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

4. ກ່ອນເຖິງໄລຍະ ສອງ (2) ປີ ກ່ອນສິ້ນສຸດໄລຍະສໍາປະທານ, ນອກຈາກກໍລະນີລັດຖະບານເຫັນດີເປັນຢ່າງອື່ນ, ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ BOT ຕ້ອງສ້ອມແປງໃຫຍ່ໃຫ້ກົນຈັກ ແລະ ດໍາເນີນການສ້ອມແປງພາກສ່ວນສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານໂຍທາ ຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ແລະ ການອະນາໄມຕະກອນ ຖ້າຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທັງໝົດຢູ່ໃນສະພາບການດໍາເນີນງານທີ່ດີ ແລະ ຜະລິດໄຟຟ້າໄດ້ຕາມປະສິດຕິພາບຕາມການອອກແບບ ກ່ອນຈະໂອນໃຫ້ລັດຖະບານ. ສະພາບຂອງສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການ ຕ້ອງຖືກກວດກາ ແລະ ຍັ້ງຢືນໂດຍ ວິຊະວະກອນເອກະລາດ ແລະ/ຫລື ໂດຍອົງການອື່ນທີ່ລັດຖະບານເຫັນວ່າຈໍາເປັນ. ລັດຖະບານ ຈະບໍ່ຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃດໆໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ ສໍາລັບການສ້ອມແປງໃຫຍ່ໃຫ້ກົນຈັກ ແລະ ສໍາລັບການສ້ອມແປງສິ່ງປະກອບສ້າງດັ່ງກ່າວ.
5. ຫລັງຈາກໂອນກໍາມະສິດ ຕາມທີ່ລະບຸໃນວັກ 1 ຂອງ ມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ໂຄງການ ລວມທັງການຕິດຕັ້ງ, ຊັບສິນ ແລະ ສິດທິຕ້ອງການເພື່ອຜະລິດ ແລະ ສົ່ງໄຟຟ້າ ຫລື ກິດຈະການອື່ນໆ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ດໍາເນີນການ ຕາມທີ່ເຫັນເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່). ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ

ສໍາລັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ຫລັງຈາກເຊັນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລ້ວ ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ເພື່ອສຶມທົບກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຜັນທະຂອງບໍລິສັດໂຄງການຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ດໍາເນີນການສໍາຫລວດ ແລະ ເກັບກໍາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ພິຈາລະນາ ແລະ ກໍານົດຫົວໜ່ວຍລາຄາຊົດເຊີຍ, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ຈະຖືກຜົນກະທົບ ກ່ຽວກັບໂຄງການ ແລະ ລັດຖະບານ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງ ລັດຖະບານຕໍ່ໂຄງການ, ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກບໍລິສັດໂຄງການ.

ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຂະແໜງການຮັບຜິດຊອບສະເໜີລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ. ສະມາຊິກຂອງ ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເຈົ້າແຂວງ ຂອງແຂວງປ່ອນທີ່ໂຄງການນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ຫຼື ແຂວງທີ່ຖືກຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມຫຼາຍກວ່າ ເປັນ ປະທານ ແລະ ມີພະນັກງານຂັ້ນສູງຈາກກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນສະມາຊິກ. ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບພິຈາລະນາ ບັນຫາກ່ຽວກັບການຊົດເຊີຍ, ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ແລະ ກິດຈະກໍາການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໂຄງການ. ຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ຈະຖືກຍຸບເລີກ ພາຍຫລັງທີ່ຄະນະກໍາມະການດັ່ງກ່າວຕົກລົງກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ ວ່າ: ວຽກງານຍົກຍ້າຍຈັດສັນປະຊາຊົນ ແລະ ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ.

ປະທານຄະນະກໍາມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຂອງຕົນ (ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ໜ່ວຍງານຍົກຍ້າຍຈັດສັນ”) ຈະປະກອບມີ ຫົວໜ້າກອງເລຂາ ແລະ ສະມາຊິກທີ່ເປັນພະນັກງານລັດຈໍານວນໜຶ່ງ ຈາກພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຂວງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍຫົວໜ້າໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ ສາມາດມາຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສັນຍາສໍາປະທານ ແລະ ໂຄງການໄຟຟ້າເປັນຢ່າງດີ ແລະ ສາມາດເຮັດວຽກເຕັມໂມງການໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານຍົກຍ້າຍຈັດສັນໄດ້.

ງົບປະມານ ສຳລັບຄະນະກຳມະການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ລວມທັງກອງເລຂາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນເປັນພາລະຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງ ບໍລິສັດໂຄງການ ແລະ ບໍ່ຖືເປັນລາຍຮັບຂອງພະນັກງານ ຫລື ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່). ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ແມ່ນຄະນະສະເພາະຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ຮັບຜິດຊອບປະສານງານແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການດັ່ງກ່າວໃຫ້ທັນເວລາ. ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ມີໜ້າທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ກິດຈະກຳທົ່ວໄປຂອງໂຄງການ, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ, ຕິດຕາມໂຄງການ ແລະ ປະຕິບັດວຽກບໍລິຫານທົ່ວໄປ.

ຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຊຶ່ງຄະນະດັ່ງກ່າວຈະມີ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນປະທານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບໍລິສັດໂຄງການ ເປັນສະມາຊິກ ໂດຍມີກົມກອງກ່ຽວຂ້ອງຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນກອງເລຂາເຮັດໜ້າທີ່ປະຈຳການ.

ງົບປະມານສຳລັບຄະນະກຳມະການຊີ້ນຳຮ່ວມ ລວມທັງກອງເລຂາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນໄດ້ຈາກ ບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການຊຶ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນລາຍຮັບວິຊາການຂອງອົງກອນ ຫຼື ລາຍຮັບຂອງບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃນກອງເລຂາ ຫຼື ຄະນະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່). ຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າໄມ້

ຄະນະກຳມະການຮັບຜິດຊອບສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຄະນະເຮັດວຽກສະເພາະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າໄມ້ທີ່ພົວພັນກັບໂຄງການໄຟຟ້າ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ງົບປະມານສຳລັບຄະນະກຳມະການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນໄດ້ຈາກບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນລາຍຮັບວິຊາການຂອງອົງກອນ ຫຼື ລາຍຮັບຂອງບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃນຄະນະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່). ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ

ລັດຖະບານອາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນສະເພາະແຕ່ລະໂຄງການ ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ ຊຶ່ງງົບປະມານສຳລັບຄະນະກຳມະການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກໃຫ້ໂຄງການ ແມ່ນໄດ້ຈາກບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຊຶ່ງຖືວ່າ ແມ່ນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງບໍລິສັດໂຄງການ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນລາຍຮັບວິຊາການຂອງອົງກອນ ຫຼື ລາຍຮັບຂອງບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກໃນຄະນະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 55 (ບັບປຸງ). ການອະນຸມັດທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ

ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຜ່ານການອະນຸມັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນສັນຍາ ສຳລັບ (1) ການຜະລິດ ແລະ (2) ການສົ່ງໄຟຟ້າ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດ: ກ່ອນການລົງນາມໃນສັນຍາສໍາປະທານຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຕາມຂັ້ນຕອນລຸ່ມນີ້:
 - (ກ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດ ລົງມາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕໍ່ເຂົ້າຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນ ເຈົ້າເມືອງ ຫຼື ຫົວໜ້າເທດສະບານ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເປັນຜູ້ຝຶຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ໂດຍໄດ້ຮັບການເຫັນດີທາງ ດ້ານວິຊາການ ຂອງພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ). ການອະນຸມັດທີ່ບໍ່ຜ່ານການເຫັນດີດ້ານວິຊາການຈາກພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນຖືວ່າບໍ່ມີຜົນສັກສິດ.
 - (ຂ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດ ຫາ ສອງ (2) ເມກາວັດ ແມ່ນ ເຈົ້າແຂວງ ຫຼື ເຈົ້າຄອງນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ເປັນຜູ້ຝຶຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ປະຈຳແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ (ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ) ໂດຍໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່. ການອະນຸມັດທີ່ບໍ່ຜ່ານການເຫັນດີດ້ານວິຊາການຈາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແມ່ນຖືວ່າບໍ່ມີຜົນສັກສິດ.
 - (ຄ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ສູງກວ່າ ສອງ (2) ເມກາວັດ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ເມກາວັດ ແມ່ນ ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຝຶຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
 - (ງ). ໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ເມກາວັດ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີອ່າງ ເກັບນໍ້າທີ່ມີເນື້ອທີ່ຫຼາຍກວ່າ ສິບພັນ (10.000) ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຫຼາຍ ແມ່ນ ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຝຶຈາລະນາອະນຸມັດ ຕາມການສະເໜີ ຂອງ ລັດຖະບານ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.
2. ການສົ່ງ: ຖ້າຫາກ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານຮູບແບບ **BOT** ມີພຽງແຕ່ກິດຈະການສົ່ງໄຟຟ້າເທົ່ານັ້ນ, ລັດຖະບານຈະຝຶຈາລະນາ ແລະ ອະນຸມັດຂັ້ນຕອນການພັດທະນາອົງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 56 (ບັບປຸງ). ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສໍາປະທານ

ຜູ້ສໍາປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 28 ແລະ ມາດຕາ 29 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ເຊັນ ສັນຍາສໍາປະທານ ຈະໄດ້ຮັບ ສິດຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າ ຫຼື ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ຈໍາເປັນໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ.
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການສໍາປະທານ.
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
4. ໄດ້ຮັບການແນະນໍາທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.
5. ໂອນ ຫຼື ມອບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດອາຍຸສໍາປະທານທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 58 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

6. ປະຕິບັດສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບກົດໝາຍ, ການຮັບຮອງສະເພາະຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ). ພັນທະຂອງຜູ້ສຳປະທານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານທຸລະກິດໄຟຟ້າ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການ, ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
2. ຮັບຜິດຊອບມູນຄ່າໃນການວ່າຈ້າງວິສາວະກອນ ຫຼື ທີ່ປຶກສາເອກະລາດ ທີ່ລັດຖະບານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງ ເພື່ອມາກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການກໍ່ສ້າງໂຄງການ.
3. ເຮັດການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນງານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ, ສັນຍາສຳປະທານ, ບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ແລະ ພັນທະໃນການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ແບບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
4. ວາງເງິນຄ້ຳປະກັນຢູ່ທະນາຄານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
5. ຕ້ອງມີເງິນ ຫຼື ຊັບສິນເທົ່າກັບທຶນຈົດທະບຽນ, ສຳລັບນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງ ນຳເງິນທຶນຈົດທະບຽນເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ຕາມສັນຍາສຳປະທານ.
6. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໂຄງການທີ່ນຳໃຊ້ເງິນກູ້ ຈາກ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບົບບັນຊີສາກົນ.
7. ເສຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ນອກຈາກວ່າໄດ້ມີການຮັບຮອງສະເພາະຈາກຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.
8. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ຕໍ່ການຍົກຍ້າຍຈັດສັນ ແລະ ພື້ນຜູ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ຍືນຍົງ.
9. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການຕໍ່ພະນັກງານ, ນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ.
10. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນຂອງການປະຕິບັດສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງໂຄງການສຳປະທານ ຕາມກຳນົດເວລາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງລະອຽດ.
11. ບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບການດຳເນີນງານທີ່ດີ.
12. ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດການມອບໂອນ ຕາມທີ່ລະບຸໃນ ມາດຕາ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ສຳເລັດ.
13. ມີການປະສານສົມທົບ, ຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນ ໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໂຄງການໄຟຟ້າຂອງຕົນຕັ້ງຢູ່.
14. ເຮັດປະກັນໄພ ແລະ ມອບສະຫວັດດີການໃຫ້ພະນັກງານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
15. ເຮັດປະກັນໄພ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການຕົນ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ແບບການດຳເນີນງານທີ່ດີ ແລະ ພຽງພໍເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີທຶນພຽງພໍເພື່ອປົວແປງຄືນສຸສະພາບປົກກະຕິ ເມື່ອເກີດມີຄວາມເສຍຫາຍດ້ວຍສາຍເຫດໃດກໍຕາມ.

16. ເຮັດກິດຈະກຳ ຫຼື ປະກອບເງິນທຶນໃຫ້ລັດຖະບານ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຫຼື ຕາມທີ່ຕົກລົງກັນ ໃນສັນຍາສຳປະທານ ເພື່ອຜື້ນຜູ້ປ່າໄມ້, ສັດປ່າ ແລະ ສັດນ້ຳໃນສະຖານທີ່ໂຄງການຂອງຕົນ.
17. ໃນໄລຍະກໍ່ສ້າງໂຄງການ ລັດຖະບານສາມາດເລືອກ ໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ຈ່າຍອາກອນແຮງ ງານ ແລະ ອາກອນກຳໄລຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແບບມອບເໝົາຕາມການຄິດໄລ່ລ່ວງໜ້າ.
18. ເຮັດການປະມຸນໃນການຄັດເລືອກຜູ້ຮັບເໝົາກໍ່ສ້າງ, ຜູ້ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ກິນຈັກ ແລະ ບໍລິການອື່ນໆ ປະຕິບັດຕາມລາຄາກາງທີ່ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ ສຳລັບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຂະບວນການສະເໜີຜັດທະນາ ໂຄງການທີ່ບໍ່ຕ້ອງຜ່ານການປະມຸນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 36 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
19. ສຳລັບກໍລະນີໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ, ປ່ອຍນ້ຳຊົດເຊີຍຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ນ້ຳຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບສາຍນ້ຳສຳລັບສາຍນ້ຳຢູ່ຕອນລຸ່ມຂອງເຂື່ອນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງປະລິມານສະເລ່ຍຂອງນ້ຳທີ່ໄຫຼເຂົ້າອ່າງເກັບນ້ຳໂຄງການໃນລະດູແລ້ງ ຫຼື ຕາມຜົນ ຂອງ ການສຶກສາກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງກ່ຽວກັບການປ່ອຍນ້ຳເພື່ອສິ່ງແວດລ້ອມ.
20. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 58 (ປັບປຸງ). ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາສຳປະທານ.
2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານກ່ອນກຳນົດເວລາ ຕາມການສະເໜີ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ ແລະ ການເຫັນດີຂອງລັດ.
3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານ ຍ້ອນມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຫຼື ບໍ່ ປະຕິບັດພັນ- ທະຕາມສັນຍາ ຫຼື ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
4. ບໍ່ສາມາດສ້ອມແປງ ຫຼື ຜື້ນຜູ້ກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກເຫດສຸດວິໄສ.
5. ມີການຍົກເລີກສັນຍາສຳປະທານຕາມກົນໄກຂອງສັນຍາສຳປະທານ.
6. ມີການປະຖິ້ມໂຄງການເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າ ຮ້ອຍແປດສິບ (180) ວັນ. ກ່ອນສິ້ນສຸດການສຳປະທານ ຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນຂອງການປະຕິບັດໂຄງການ.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ). ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ

ໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ທີ່ລັດ ເປັນ ຜູ້ດຳເນີນການພຽງຜູ້ດຽວ ແຕ່ຕ້ອງຜ່ານຂະບວນການປະມຸນ ຕາມບົດແນະນຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມ ຄອງການປະມຸນ.
2. ຖ້າຫາກ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ບໍ່ຕ້ອງການດຳເນີນໂຄງການ ເປັນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ຮູບແບບ BOO ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ການກໍ່ສ້າງໂຄງການ ໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ຊຶ່ງມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສອງ (2) ເມກາວັດ ລົງມາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

3. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານຄວາມຮ້ອນ, ພະລັງງານທົດແທນ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ລົມ, ອາຍແກັສ, ຊີວະມວນ, ນໍ້າມັນຜິດ, ໄຟຟ້ານໍ້າໄຫຼ, ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້, ນໍ້າຕານ, ເຈ້ຍ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ມີມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສອງ (2) ເມກາວັດ ລົງມາ ແມ່ນຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ສາມາດຂໍຜັດທະນາໃນຮູບທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສຳປະທານ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບ ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາອະນຸມັດ, ການຜັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຜົນທະຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຕ້ອງມີສັນຍາສຳປະທານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ. ໃນກໍລະນີ ສະເພາະດັ່ງກ່າວທີ່ລະບຸໃນ ຂໍ້ທີ 2 ຫາ 3 ຂອງ ມາດຕາ 59 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້, ຈະຕ້ອງມີການເຊັນສັນຍາຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ລະຫວ່າງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກັບ ບໍລິສັດໂຄງການ.

ສຳລັບ ການລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງໂຄງການໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຂອງ ມາດຕານີ້ ແມ່ນສະຫງວນໄວ້ໃຫ້ແຕ່ພົນລະເມືອງລາວເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ). ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍລິສັດໂຄງການ ຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ວິທີການຊົດເຊີຍທີ່ດິນໃນເວລາເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ, ການເງິນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ຂອງໂຄງການ.
2. ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງ ການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການວາງແຜນນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະ ທານ.
3. ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງອອກເອກະສານກ່ຽວກັບການມອບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ ບໍລິສັດໂຄງການ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ.
4. ໃນກໍລະນີຫາກການຜັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການປະສານ ກັບຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂະແໜງການປ່າໄມ້ ໃນການຕີລາຄາຜົນໄດ້ຜົນເສຍ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ແລະ ຊະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ.
5. ແລວສາຍສິ່ງຕ້ອງພະຍາຍາມຫຼີກລ່ຽງການຜ່ານຕົວເມືອງ, ເຂດຊຸມຊົນ ແລະ ທີ່ດິນທຳການຜະລິດກະສິກຳ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ). ການປະກອບສ່ວນໃຫ້ກອງທຶນ

ບໍລິສັດໂຄງການ ນອກຈາກເສຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນແລ້ວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍກອງທຶນ ຫຼື ເງິນທຶນເພື່ອການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ສຳປະທານ, ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ, ປົກປັກຮັກສາອ່າງໂຕ່ງ, ປ່າແຫຼ່ງນໍ້າ, ເຂດຕອນລຸ່ມຂອງໂຄງການ ແລະ ຜັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນປ່ອນໂຄງການຕັ້ງຢູ່.

ມາດຕາ 62. ການລາຍງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບການ ອອກແບບ, ການກໍ່-ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ VI

ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ມາດຕາ 63. ການສົ່ງເສີມໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທີ່ລົງທຶນເຮັດການຜະລິດ, ການ-ຈຳໜ່າຍ, ການດຳເນີນທຸລະກິດຊື້-ຂາຍໄຟຟ້າ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງ, ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການບໍລິການດ້ານໄຟຟ້າ ຫຼື ການຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງງານໃໝ່, ພະລັງງານທົດແທນ ເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດພູດອຍ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ຄື ກັບ ກິດຈະການສົ່ງເສີມການລົງທຶນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ.

ມາດຕາ 64. ການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຕິດຕັ້ງອຸ ປະກອນ ແລະ ສົ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ດ້ວຍຕົນເອງ;
2. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນໃນ ການກໍ່-ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ອຸປະກອນ ແລະ ສົ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍມອບໃຫ້ ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້;
3. ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ດຳເນີນການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລົງທຶນໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າແຮງດັນກາງ, ໜ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຫາໜ້ນັບໄຟ, ສ່ວນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້ານັ້ນ ຮັບ-ຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍເລີ່ມນັບແຕ່ໜ້ນັບໄຟເຂົ້າຫາເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານຂອງຕົນ;
4. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບສິນ ແລະ ແຮງງານ ເຂົ້າໃສ່ການ ພັດທະນາໄຟ-ຟ້າຊົນນະບົດ ໃນຂອບເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
5. ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ເຂດຈຸດສຸມ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໄປລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້ານັ້ນ ລັດມີນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ ຫຼື ສະໜອງທຶນກໍ່ສ້າງ ສາຍສົ່ງລະບົບແຮງດັນກາງ, ໜ້ແປງ, ແຮງດັນຕ່ຳ ຫາ ໜ້ນັບໄຟ.

6. ລັດສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາໄຟຟ້າຊົນນະບົດແບບມີສ່ວນຮ່ວມຈາກ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກ.

ມາດຕາ 65. ການອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂຄງການໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບ-ຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ ຕາມຂະໜາດກຳລັງຕິດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 66. ກອງທຶນສິ່ງເສີມພະລັງງານ

ລັດ ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ກອງທຶນສິ່ງເສີມພະລັງງານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາພະລັງງານທົດແທນ, ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ການພັດທະນາພະລັງງານໃນເຂດຊົນນະບົດ ໃຫ້ນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ແນ່ໃສ່ລົບ ລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ການກູ້ຢືມ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ບໍລິການໄຟຟ້າ, ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ລາຍຮັບຈາກກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ກຳນົດເອກະສານນິຕິກຳລະອຽດ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ກອງທຶນດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ VII

ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນໄດ້, ພະລັງງານທາງເລືອກ, ການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່). ແຫຼ່ງພະລັງງານທີ່ທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ

ລັດຖະບານສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ນຳໃຊ້ພະລັງງານທົດແທນ ຈາກແຫ່ງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານໄຟຟ້ານໍ້າຕົກຂະໜາດນ້ອຍ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານຊີວະມວນ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ, ອາຍແກັສຊີວະພາບ, ຄວາມຮ້ອນໃຕ້ດິນ, ການແປຮູບສິ່ງເສດເຫຼືອມາເປັນພະລັງງານ ແລະ ແຫ່ງພະລັງງານທົດແທນອື່ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານພາຍໃນປະເທດ.

ລັດຖະບານຄົ້ນຄວ້າສິ່ງເສີມການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່ທີ່ສະອາດ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງພະລັງງານທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມໝັ້ນຄົງໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ພະລັງງານ, ແນ່ໃສ່ນຳໃຊ້ທຸກແຫຼ່ງພະລັງງານຂອງປະເທດຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ, ຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ. ແຫຼ່ງພະລັງງານເລົ່ານັ້ນປະກອບມີ (ແຕ່ບໍ່ຈຳກັດສະເພາະແຕ່) ພະລັງງານນໍ້າ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງງານລົມ, ພະລັງງານຊີວະມວນ, ອາຍແກັສຊີວະພາບນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ແຫຼ່ງພະລັງງານທາງເລືອກອື່ນ.

ມອບໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດແຜນການ ແລະ ແຜນງານລະອຽດ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່). ການສົ່ງເສີມແຫ່ລງພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ

ການສົ່ງເສີມແຫ່ລງພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ ແມ່ນ:

1. ເພື່ອຮັບປະກັນການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ດ້ວຍຄວາມເໝາະສົມ, ພຽງພໍ, ສະຖຽນ, ຍືນຍົງ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນກັນ;
2. ເພື່ອເສີມສ້າງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກ ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນ, ການພັດທະນາ ແລະ ເພີ່ມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ;
3. ເພື່ອຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍຸພິດເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນສາຍເຫດຂອງພາວະໂລກຮ້ອນ;
4. ເພື່ອສົ່ງເສີມການຊຸດຄົ້ນແຫຼ່ງພະລັງງານ, ລວມທັງແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ຈາກ ພະລັງງານທົດແທນຊະນິດອື່ນທີ່ຫາໄດ້ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກຂອງປະເທດ;
5. ເພື່ອສົ່ງເສີມການປຸກພືດທີ່ສາມາດໃຊ້ເປັນພະລັງງານ ເພື່ອຜະລິດນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ເພື່ອທົດແທນການນໍາເຂົ້ານໍ້າມັນ;
6. ເພື່ອນໍາໃຊ້ ແລະ ອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງຍືນຍົງ, ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍຸພິດເຮືອນແກ້ວ ຈາກການໃຊ້ພະລັງງານຊະນິດອື່ນ;
7. ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືສາກົນ ໃນກິດຈະກຳກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກໃໝ່ ລວມທັງ ເຕັກໂນໂລຊີ, ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນ.

ມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການຜັນຂະຫຍາຍອອກເປັນອັນລະອຽດ ແຕ່ລະປະເພດພະລັງງານ ເພື່ອການສົ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່). ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ

ລັດຖະບານ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອພັດທະນາພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ພະລັງງານທາງເລືອກ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເໝາະສົມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ລັດຖະບານຈະກຳນົດກົນໄກສົ່ງກະຕຸກຊຸກຍູ້ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ກຳນົດກົນໄກການບໍລິຫານ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສະຖາບັນຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກົນໄກດ້ານລາຄາພະລັງງານທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມການພັດທະນາ.

ມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດກົນໄກ ແລະ ນະໂຍບາຍສະເພາະເພື່ອນໍາສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ການສົ່ງເສີມການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ

ລັດຖະບານສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ໂດຍການນໍາໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດຕິພາບ ແລະ ປະສິດຕິຜົນ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ການຊົມໃຊ້, ຫຼືກລ່ຽງການນໍາໃຊ້ພະລັງງານເກີນຄວາມຈໍາເປັນ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານພະລັງງານ ແລະ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເພື່ອເພີ່ມໂອກາດໃນການແຂ່ງຂັນຕາມກົນໄກການຕະຫຼາດ, ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານພະລັງງານ.

ການສົ່ງເສີມການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ແມ່ນ:

1. ເພື່ອຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ພະລັງງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໃນທຸກໆ ຂັ້ນຕອນ ການຊົມໃຊ້ໃນ ພາກອຸດສາຫະກຳ, ພາກທີ່ຢູ່ອາໄສ, ຕົກອາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສຳນັກງານ, ແລະ ພາກຂົນສົ່ງ;
 2. ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນປະເທດ;
 3. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ສາມາດບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານຂອງຕົນ ຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ; ແລະ
 4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ນອນໃນແຜນພັດທະນາພະລັງງານແຫ່ງຊາດ;
 5. ຮັບປະກັນຄວາມສະຖຽນລະພາບດ້ານພະລັງງານ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການຊົມໃຊ້ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ; ແລະ
 6. ເພື່ອນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ມີປະສິດຕິຜົນສູງສຸດ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍຸພິດເຮືອນແກ້ວທີ່ເປັນສາຍເຫດຂອງພາວະໂລກຮ້ອນ.
- ມອບໃຫ້ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ອອກເປັນອັນລະອຽດ ເພື່ອການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມແຜນພັດທະນາພະລັງງານແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່). ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ

ລັດຖະບານຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການລົງທຶນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃສ່ວຽກງານການປະຢັດ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານ ໂດຍການກຳນົດກົນໄກທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມກ່ຽວກັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ກົນໄກທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ກົນໄກກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງຈູງໃຈທີ່ກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

ມອບໃຫ້ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດກົນໄກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ນະໂຍບາຍສະເພາະສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້ຢ່າງເປັນທາງການ.

ໝວດທີ VIII
ລາຄາໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ). ລາຄາໄຟຟ້າ

ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງ ຊາດ ແລະ ແທດເໝາະກັບເປົ້າໝາຍການຊົມໃຊ້ ແລະ ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໂຄງສ້າງລາຄາໄຟຟ້າໃນແຕ່ລະປະເພດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງເປົ້າໝາຍຂອງການຊົມໃຊ້, ປະເພດຜູ້ຊົມໃຊ້, ຄວາມສະຖຽນລະພາບຂອງລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ໃນທຸກໆ ຫ້າ (5) ປີ ຫຼື ສິ້ນກວ່ານັ້ນຕາມການປ່ຽນແປງດ້ານເສດຖະກິດຂອງປະເທດ.

ສຳລັບລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຊື້ຈາກຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ໃນ ມາດຕາ 16 ຂໍ້ທີ1(ງ) ຈະຕ້ອງບໍ່ສູງກວ່າລາຄາຕົ້ນທຶນການຜະລິດໄຟຟ້າໃນລະບົບຢູ່ຈຸດຮັບສິ່ງໄຟຟ້າ ຊຶ່ງຈຸດຮັບສິ່ງໄຟຟ້າແມ່ນຈຸດເຊື່ອມຕໍ່ລຫວ່າງ ລະບົບກັບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ.

ໃນກໍລະນີພິເສດ, ຖ້າຫາກກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເຫັນວ່າເໝາະສົມ, ລາຄາໄຟຟ້າ ຂອງ ການ ຜະລິດ (ສະເພາະໂຄງການໄຟຟ້າຂອງເອກະຊົນ), ການສົ່ງ ແລະ ການຈໍາໜ່າຍ ອາດຖືກກໍານົດອີງໃສ່ລະບຽບ ການສະເພາະກ່ຽວກັບລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຖືກສ້າງ ແລະ ບັບປຸງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍ ອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 73. ປະເພດລາຄາໄຟຟ້າ

ລາຄາໄຟຟ້າ ແບ່ງອອກເປັນປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາຊື້ເຂົ້າ ແລະ ລາຄາຂາຍອອກຕ່າງປະເທດ;
2. ລາຄາຊື້ ແລະ ລາຄາຂາຍຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ ອີງຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.

ມາດຕາ 74. ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ

ລາຄາໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ຊົນນະບົດທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ໂດຍໃຫ້ປະຕິ ບັດຕາມ ມາດຕາ 72 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ລັດລົງທຶນ ຊຶ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບໄຟຟ້າລວມ ແມ່ນ ໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ລາຄາ ນະໂຍບາຍ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
3. ລາຄາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ທີ່ເອກະຊົນລົງທຶນ ແມ່ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສະເໜີ ໂດຍປະ ສານສົມ- ທົບ ກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນໍາສະເ ໜີອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ.

ໝວດທີ IX

ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 75. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດສັນຍາ ຊື້ຂາຍໄຟຟ້າກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ໂອນ ຫຼື ມອບກິດຈະການໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດ;
3. ໄດ້ຮັບຄ່າບໍລິການໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
4. ຮ້ອງຂໍຄວາມຮ່ວມມືຈາກຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອມີຄວາມຈໍາເປັນ.

ຜູ້ຜະລິດໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພໃນການດຳເນີນງານ, ການບຳລຸງ ຮັກສາ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ເສຍຄ່າພາກຫຼວງ, ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ;
3. ຜະລິດ ແລະ ສະໜອງກະແສໄຟຟ້າ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ລາຍງານຜົນການຜະລິດ ແລະ ດຳເນີນງານຂອງຕົນ; ແລະ
5. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ດິນ ແລະ ຜົນລະປູກ, ຍົກຍ້າຍ, ຈັດສັນບ່ອນຢູ່, ບ່ອນທຳມາຫາກິນ ຢ່າງເໝາະສົມ ໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 76. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າ ຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ຽວກັບ ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
3. ກວດກາ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ແຈ້ງເຕືອນ, ຮ້ອງຟ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ສິ່ງທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ງົດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຢ່າງຮ້າຍ ແຮງ; ແລະ
6. ປະຕິເສດ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ເມື່ອເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມປອດໄພທາງດ້ານເຕັກນິກ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດບໍລິການ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສ ຕາມກຳນົດເວລາ, ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ເປັນ ປົກກະຕິ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຊາບ ກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າ ແຕ່ລະເທື່ອ ຍົກເວັ້ນກໍລະ ນີສຸກເສີນ;
3. ສ້າງ ແລະ ແນະນຳ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳ ເປັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ, ບໍລິການໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າດ້ວຍ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ທັນສະໄໝ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດ ໄພຂອງສັງຄົມ;
6. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມລະ ບຽບກົດໝາຍ;

7. ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ ຂອງປະຊາຊົນ, ສາທາລະນະ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ນຳໃຊ້ສາຍຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຂອງຕົນ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄຟຟ້າ ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າຂອງລາວ ຕໍ່ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ແລະ
10. ປະຕິບັດ ພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ສິດ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບການບໍລິການຢ່າງສະດວກສະບາຍ ໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງໄຟຟ້າ ໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
3. ໄດ້ຮັບກວດກາດ້ານເຕັກນິກໃນການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຂອງຕົນ ທຸກໆ ຫ້າ (5) ປີ ໂດຍຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
4. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
5. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາ ການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ
6. ສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ຍ້ອນ ການບໍລິການ ຫຼື ເຕັກນິກໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ຮັບປະກັນ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຜິດຊອບ, ບຳລຸງຮັກສາ, ປ່ຽນຖ່າຍສາຍ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າພາຍໃນເຮືອນ ຫຼື ສຳນັກງານ ຂອງຕົນ;
2. ປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
4. ເສຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ຕົນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມ ແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈິດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
6. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປາກົດ ການຜິດປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
7. ຮັບຊື້ໄຟຟ້າຈາກຜູ້ຈຳໜ່າຍເທົ່ານັ້ນ; ແລະ
8. ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ X

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 78. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານລັດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ

ຫ້າມພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ມີການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ ແລະ ຮັບສິນບິນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈາກທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ;
2. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມ ໝູ່ ຫຼື ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາຂອງປະຊາຊົນ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ການຈັດຕັ້ງມອບໝາຍໃຫ້;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບ ຂອງລັດ ແລະ ທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ປອມແປງເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ດໍາເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມ ການດໍາເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ແລະ ນໍາໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
8. ຊື້ ແລະ ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ; ແລະ
9. ມີການກະທໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 79. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບນັກທຸລະກິດ

ຫ້າມນັກທຸລະກິດ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດ ແລະ ພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານ ໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຖ່ວງດຶງ, ແກ່ຍາວການປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດແລ້ວ;
4. ນໍາໃຊ້ ຫຼື ແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນງານ ກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
5. ຊື້ຈ້າງ, ໃຫ້ສິນບິນ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊື່ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊູ່ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ;
7. ຊື້-ຂາຍ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ;
8. ລະເມີດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ; ແລະ
9. ມີການກະທໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບປະຊາຊົນ

ຫ້າມປະຊາຊົນ ມີການກະທໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ປ່າປ້ອງກັນ, ປ່າຍອດນ້ຳ ເພື່ອຮັບປະກັນ ບໍ່ໃຫ້ນ້ຳ ບົກແຫ້ງ ສຳລັບການຜະລິດໄຟຟ້າ;
2. ບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
3. ທຳການປູກສ້າງ, ຕັ້ງຖິ່ນຖານ ຫຼື ທຳການຜະລິດ ຢູ່ໃກ້ກັບບໍລິເວນສະຖານທີ່ ຕັ້ງຂອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຢ່າງ ເດັດຂາດ;
4. ຮ່ວມມືກັບ ນັກທຸລະກິດ, ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເຂົ້າບຸກລຸກສະຖານທີ່, ລັກ, ທຳລາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
6. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊຸ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໄຟຟ້າ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
7. ຊື້ ແລະ ຂາຍອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ແລະ
8. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 81. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຫ້າມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຊ້ສິດໜ້າທີ່ເກີນຂອບເຂດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນ ເພື່ອນາບຊຸ່ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ;
2. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ຝັກພວກ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ມີຮຸ່ນສ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ອະນຸຍາດ ສຳຫຼວດ, ອອກແບບ, ກໍ່ສ້າງ ຫຼື ດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ກົດໜ່ວງການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
6. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າ;
7. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ;
8. ຮັບເໝົາເຮັດກິດຈະການ ຫຼື ກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງໃນໂຄງການໄຟຟ້າຂອງເອກະຊົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ;
9. ຜະລິດ, ປະກອບ, ຊື້, ຂາຍ, ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ຫຼື ຄຸນນະພາບຕໍ່າ; ແລະ
10. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ XI
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 82. ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປານີປານອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຕັດສິນຂອງສານ; ແລະ
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 83. ການໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເຈລະຈາ, ໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ປະນີປະນອມກັນໄດ້.

ມາດຕາ 84. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂດ້ວຍຮູບການປະນີປະນອມນຳກັນແລ້ວ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບ່ອນທີ່ຕົນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນັ້ນ ເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 85. ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີທີ່ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ບໍ່ສາມາດໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86. ການຕັດສິນຂອງສານ

ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ດ້ວຍການ ແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຫຼື ໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດນັ້ນ ຄູ່ກໍລະນີ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດດ້ວຍກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງ ປະເທດກັບລັດຖະບານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນ ຕາມການ ຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ.

ໝວດທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 88. ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການເງິນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່;
2. ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ; ແລະ
3. ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 89. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ, ລະບຽບການ, ມາດຕະຖານ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລ້ວນຳສະເໜີ ລັດຖະບານ ຝຶຈາລະນາ;
2. ສິດໃນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າເຂົ້າເປັນປະທານ ຫຼື ສະມາຊິກຂອງ ສະພາບໍລິຫານຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ, ແລະ ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນງານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ສິດໃນການເຈລະຈາໃຫ້ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງ ຜູ້ຂໍສຳປະທານ ຕາມຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າເອກະລາດ ທີ່ອາດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບາງຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບອື່ນ ແລ້ວລົງລວມລາຍງານຜົນໄດ້ ແລະ ຜົນເສຍຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຕັດສິນ ແລະ ຝຶຈາລະນາລາຍງານຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບຮອງ;
4. ສິດໃນການຮ່າງ, ເຈລະຈາ, ເຊັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາສຳປະທານ ລວມທັງບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຕາມການກຳນົດຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ແລະ ສັນຍາອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນງານທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາ ໄຟຟ້າ;
6. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະການໄຟຟ້າ;
7. ຊີ້ນຳ ການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຂຶ້ນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ຊີ້ນຳ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຕິດພັນກັບການຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງງານໄຟຟ້າ;
9. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

10. ຕໍ່ອາຍຸ, ການສັງໄຈະ, ການປັບໃໝ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ສັນຍາທີ່ລັດຖະບານມີກັບຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ;
11. ຄົ້ນຄວ້າການຕໍ່ອາຍຸ, ການສັງໄຈະ ຫຼື ການຍົກເລີກສັນຍາທີ່ລັດຖະບານມີກັບ ຜູ້ຜັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ບໍລິສັດໂຄງການ ແລ້ວລາຍງານລັດຖະບານ ເພື່ອຕັດສິນ;
12. ມີສິດແຈ້ງເຕືອນເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ ຫຼື ເຂົ້າແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບການຜັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຖ້າເຫັນວ່າບັນຫາດັ່ງກ່າວຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ລັດຖະບານ ຫຼື ຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.
13. ໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງຂອງໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
14. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ຍົກລະດັບພະນັກງານວິຊາການ, ພະນັກງານບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານຜັດທະນາໄຟຟ້າ;
15. ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
16. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລາຄາໄຟຟ້າ, ສັນຍາຊື້ຂາຍໄຟຟ້າ, ສັນຍາຮ່ວມມືດ້ານພະລັງງານກັບຕ່າງປະເທດ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;
17. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
18. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ແລະ ການຊອກແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອຜັດທະນາໄຟຟ້າ;
19. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
20. ມີສິດໃນການຕັດສິນ, ໃຊ້ມາດຕະການຕາງໜ້າລັດຖະບານ ໃນບັນຫາຕ່າງໆທີ່ບໍ່ໄດ້ນອນໃນສິດທີ່ກ່າວໃນຂ້າງເທິງ ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າ ບັນຫາດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ສະເພາະເປັນພາລະບົດບາດຂອງຂະແໜງການອື່ນ;
21. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮັບຮອງ ແລະ/ຫຼື ປະຕິເສດບົດລາຍງານການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເຕັກນິກ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເງິນ, ການອອກແບບເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດເບື້ອງຕົ້ນ ຂອງໂຄງການໄຟຟ້າ; ແລະ
22. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 90. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ

ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

- 1 ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການຜັດທະນາໄຟຟ້າ, ແຜນຜັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ, ຊື່ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

- 2 ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນການພັດທະນາໄຟຟ້າ ແລະ ແຜນພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າແບບເຊື່ອມສານ ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- 3 ເຮັດການລາຍງານສະເໜີຂໍ້ຄໍາເຫັນທາງດ້ານວິຊາການຈາກ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບຂໍ້ສະເໜີພັດທະນາໂຄງການໄຟຟ້າທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດ ຫາສອງ (2) ເມກາວັດ;
- 4 ສິດໃນການຮ່າງ, ເຈລະຈາ, ເຊັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ສັນຍາສໍາປະທານ ຫຼື ສັນຍາຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຕາມສິດໃນການອະນຸມັດໂຄງການທີ່ລະບຸໃນມາດຕາ 43 ແລະ 55 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
- 5 ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ນັບທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- 6 ຈັດຕັ້ງການສໍາຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ເກັບກຳສະຖິຕິ ແລະ ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງພະລັງ ງານໄຟຟ້າ;
- 7 ຄົ້ນຄວ້າ, ໃຫ້ຄໍາແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າທົ່ວໄປ ແລະ ທີ່ຂໍສໍາປະທານ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງແຕ່ ສອງ (2) ເມກາວັດ ລົງມາ;
- 8 ສຶກສາ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໃຫ້ຄໍາເຫັນດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ທຸລະກິດ ໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- 9 ຮັບຮອງເອົາການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າວິສະວະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
- 10 ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແຫຼ່ງຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
- 11 ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໃນການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;
- 12 ຝົວຜັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ;
- 13 ສະຫຼຸບ, ລາຍງານຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ແລະ
- 14 ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງ ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 91. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຫ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຄໍາແນະນຳ ຂອງກະຊວງ ແລະ ພະແນກ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ;

2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕາມຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ ນັບທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ກິໂລວັດລົງມາ, ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ;
5. ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ໃນການດຳເນີນງານ ທີ່ພົວພັນກັບອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ, ເກັບກຳສະຖິຕິອຸປະຕິເຫດດ້ານໄຟຟ້າທີ່ຮ້າຍແຮງ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ໃນການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ;
7. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໄຟຟ້າ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ແລະ
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງພະ ແນກພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ຫຼື ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 92. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 93. ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາ ປະກອບດ້ວຍ ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄຟຟ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 88 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ນອກຈາກນີ້ ອົງການກວດກາ ກໍຍັງມີຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກອີກ.

ທຸກຄຳໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນວຽກງານ ກວດກາ ແລະ ກວດສອບດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຄິດໄລ່ເຂົ້າຢູ່ໃນມູນຄ່າຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 94. ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍ ຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ຮັບປະກັນ ດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ.

ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກຍຸບເລີກໄປໃນຕົວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳເລັດແລ້ວ.

ມາດຕາ 95. ການກວດກາພາຍນອກ

ການກວດກາພາຍນອກ ມີຈຸດປະສົງກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໄຟຟ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ການກວດກາພາຍນອກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຕິດຕາມ ກວດກາຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ;
2. ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດກາລັດ;
3. ການກວດສອບຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການກວດສອບແຫ່ງລັດ; ແລະ
4. ການຕິດຕາມກວດກາຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 96. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາ ແມ່ນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານໄຟຟ້າມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ຄວາມ ປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸລະກິດໄຟຟ້າດຳເນີນໄປ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດກຳນົດເວລາ ຂອງ ການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
3. ການປະຕິບັດບົດລາຍງານຄວາມເປັນໄປໄດ້ດ້ານເສດຖະກິດ, ເຕັກນິກ ແລະ ການເງິນ ກ່ຽວກັບ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານວິຊາການ;
6. ການປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ແລະ ສັນຍາ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດໄຟຟ້າ;
7. ການປະຕິບັດມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
8. ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງ ດ້ານໄຟຟ້າ;
9. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
10. ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
11. ລະບົບການເງິນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ; ແລະ
12. ການຈິດ ແລະ ບັນທຶກຕົວເລກການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 97. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານໄຟຟ້າ ມີສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ; ແລະ
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໝວດທີ XIII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 98. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໄຟຟ້າ, ການແກ້ໄຂຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການ ຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 99. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດ ຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແຜ່ງ ຫຼື ດຳເນີນຄະດີ ຕາມແຕ່ ກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 100. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ, ຂໍ້ຫ້າມ ໃນສະຖານເບົາ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ, ບໍ່ລາຍງານການດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 101. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຜະນັກງານໄຟຟ້າ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ຫ້າມ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ທີ່ເປັນການກະທຳບໍ່ຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແຕ່ ໜຶ່ງລ້ານ (1.000.000) ກີບ ລົງມາ ແລະ ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານການກະທຳຂອງຕົນ, ຫຼືບຫຼີກຈາກຄວາມຜິດຂອງຕົນ ຈະຖືກ ປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດ ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນຊີວະປະຫວັດ;

2. ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ;
 3. ຍົກຍ້າຍໄປຮັບຕຳແໜ່ງໃໝ່ ທີ່ຕໍ່າກວ່າເກົ່າ; ແລະ
 4. ຖືກໄລ່ອອກຈາກການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.
- ຜູ້ຖືກລົງວິໄນ ຍັງຕ້ອງສົ່ງຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ຄົນໃຫ້ແກ່ລັດ.

ມາດຕາ 102. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ຊຶ່ງບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ ເນື່ອງມາຈາກ ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງປະກອບສ້າງດ້ານໄຟຟ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າ ຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການ ໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ເສຍພາສີ, ອາກອນ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດຜັນທະອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ; ແລະ
9. ບໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ອັດຕາປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 103. ມາດຕະການທາງແຜ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານໄຟຟ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 104. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ.

ໝວດທີ XIV
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 105. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 106. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ຫົກສິບ (60) ວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ ປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 03/ສພຊ ລົງວັນທີ 20 ທັນວາ 2011.

ໃນກໍລະນີການພັດທະນາທຸລະກິດໄຟຟ້າທີ່ຂໍສໍາປະທານທີ່ກໍານົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍອື່ນໆ ຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກໍານົດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂໍ້ກໍານົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ